

Special de Pașcani



Revistă pentru elevi, părinți și profesori

Ce frumos e să fii special !

Muzică și versuri: prof. Lungu Zinica, prof. Condrea Cătălin



I

M-am născut diferit
De lumea din jur,
Dar sunt deosebit
Și acum vreau să fiu
Special de Pașcani!

Refren: Special de Pașcani, Special de Pașcani,
Ce frumos e să fii special!
Special de Pașcani, Special de Pașcani,
Vreau să fiu un copil special.

II

Mă joc și visez
Pe acest pamânt,
Învăț și creez
Că sigur eu sunt
Special de Pașcani!

Refren: Special de Pașcani, Special de Pașcani,
Ce frumos e să fii special!
Special de Pașcani, Special de Pașcani,
Vreau să fiu un copil special.

III

Vor trece ani și ani,
Voi munci zi de zi
Cu frumoase împliniri
Că mereu eu voi fi
Special de Pașcani!

Refren: Special de Pașcani, Special de Pașcani,
Ce frumos e să fii special!
Special de Pașcani, Special de Pașcani,
Vreau să fiu un copil special.

Să devenim cea mai bună variantă a noastră

Director Cătălin Constantin Condrea



mai bine și mai bun?!

Binele este cel ce ne tentează și cel ce ne ghidează acțiunile în viața noastră. Ne dorim mai bine pentru noi, mai bine pentru cei la care ținem, mai bine pentru cei pe care îi cunoaștem sau nu-i cunoaștem. În același sens dorim ceva mai bun sau ne vedem mai buni. Binele este cel ce ne dă speranța într-o viață mai bună. Dar binele nu vine de la sine. Atunci cum facem?! De unde vine acest

Specialii de Pașcani își propun să devină o variantă mai bună a lor, strădania fiind una comună, o strădanie în care eforturile, dorința și profesionalismul vor un mod de a fi în a deveni, cu toții (elevi, părinți, voluntari, profesori, parteneri), variante mai bune a ceea ce suntem, să devenim asemeni acelor persoane care ne inspiră și pe care le admirăm zi de zi.

Poate fi greu?!, poate fi ușor?! Nu știm. Știm că alegerile noastre sunt cele ce ne fac să devenim. Știm că de alegerile pe care le facem în fiecare moment putem fi mai buni, putem să-i facem pe cei din jurul nostru mai buni, putem schimba lumea noastră într-o lume mai bună, mai tolerantă, mai sigură, mai frumoasă. Nu poate fi așa de greu să alegem să zâmbim, să ne apreciem, să ne spunem cuvinte frumoase, să ne oferim unul altuia din experiența noastră sau din ceea ce realizăm zi de zi.

Câteodată alegerile pot fi foarte grele și drumul ales poate fi anevoios. De cele mai multe ori alegerile bune ne duc pe un drum plin de sacrificii și efort. Când ești singur pe un astfel de drum poți ajunge repede la capătul puterilor sau poți rătăci drumul. Specialii de Pașcani nu rămân singuri! Specialii de Pașcani aleg drumul cel bun pentru că au curajul să-l parcurgă, pentru că au puterea și determinarea necesare unui drum în care sacrificiul este joc și descoperire, unde efortul este susținut de încurajări, unde rezultatele se compun din puțin cu puțin, unde știm că puțin înseamnă mult. Suntem împreună pentru a ne învăța unul pe celălalt, profesor pe elev, elev pe părinte, părinte pe profesor, suntem împreună pentru a nu ne rătăci, pentru a ține drumul drept, pentru a ajunge la o variantă mai bună a noastră, a Specialilor de Pașcani: copii speciali, profesori speciali, părinți speciali, voluntari speciali, prieteni speciali.

Călătorie în spațiul special

Asistent social , Mihaela Hobincă



Am vorbit de fiecare dată cu drag despre tot ce se întâmplă în spațiul special al școlii noastre. Și când spun spațiul special nu mă refer la un spațiu anume. Spațiul special se conturează de la poarta școlii, începe cu primul zâmbet și cu prima îmbrățișare caldă pe care o primești fără să o ceri, ca pe un semn de mulțumire și de ospitalitate în același timp.

Spațiul special îl regăsim în sufletul fiecărui copil, al fiecărui părinte, al fiecărui voluntar, iar eu l-am numit așa pentru că îl văd ca pe o bucată de suflet bine conturată și care are pentru fiecare dintre noi o altă formă.

Pentru copii spațiul special este reprezentat de spațiul școlii, de tot ce oferă școala ca resursă materială și umană, de toate formele pe care le îmbracă actul educațional astfel încât ei să ajungă, în final, să fie integrați în societate și să fie independenți. Spațiul copiilor este bine căptușit cu afecțiune, cu empatie, cu valorizare dar are, de asemenea, reguli și limite impuse din dragoste, menite să modeleze viitorul adult.

Pentru profesori spațiul special este reprezentat de sufletele copiilor și de tot ce oferă ei. Fiecare copil este o lecție de viață, o provocare și o sursă inepuizabilă de iubire. De asemenea spațiul special este reprezentat și de părinții care în momentul când își aduc copilul la școală îl aduc încărcat cu speranțe, cu optimism, ni-l predă pentru a-l șlefui și pentru a-i pune în suflet acel grăunte numit educație. Apoi, aria spațiului se lărgeste pentru că aici vor intra și relațiile dintre specialiști care vor lucra ca o adevărată mașinărie pentru a îndeplini misiunea nobilă pe care o numim ”reabilitare și integrare școlară”.

Pentru părinți spațiul special e conturat în primul rând de propriul copil, apoi, vin rând pe rând toate celelalte componente care îl fac să ne privească cu încredere, cu speranță, cu dragoste sau cu îndoială. Si poate nu ne văd așa de la prima întâlnire, dar, în timp, am reușit să construim împreună relații de colaborare, de implicare de participare. Iar aceste lucruri nu fac decât să aducă un plus de valoare acestui spațiu.

Voluntarii vin aici să descopere lumea specialilor. Mulți dintre ei, nu numai că o descoperă, dar fac adevărate declarații de dragoste acestui loc și revin de fiecare dată cu drag

pentru că, deși uneori este greu, aici se simt ca acasă și le face plăcere și bine sufletește să ne fie alături. Le mulțumim pentru asta și aș vrea să știe că ei ajută prin prezența lor să facă din școala noastră un loc al faptelor bune, un loc în care fiecare este valorizat.

În ceea ce mă privește, elevii, colegii, părinții și voluntarii construiesc spațiul meu special. Nu are delimitare și nici unitate de măsură. Știu doar că e construit din emoții, empatie, valori, muncă în echipă și multă dăruire. Respect munca colegilor mei și îi apreciez pentru tot ce fac zilnic, iubesc zămbetele copilașilor și dragostea lor colorată, admir părinții pentru răbdare, implicare și participare și apreciez voluntarii pentru toată dăruirea lor.

Si dacă spațiul special se află în fiecare dintre noi nu ne rămâne decât să îl facem zi de zi mai frumos, mai colorat, mai plin de viață și de iubire. Acest lucru se va întâmpla dacă ne vom dori să învățăm, să construim, să tolerăm și să ne intersectăm spațiile pentru a aduce în lume schimbarea.

Designul educațional pentru copiii cu TSA

profesor Cătălin Constantin Condrea

profesor Raluca-Teodora Popovici

profesor Roxana Ioana Manoliu



În timp ce activitățile didactice, tehnologiile educaționale și serviciile specifice adresate elevilor sunt proiectate în mod obișnuit pentru a atinge obiective specific izolate, adresându-se unei game înguste de caracteristici ale elevului mediu, practica din designul universal în educație (DUE) are în vedere să acționeze asupra unei game largi de caracteristici prin reproiectarea tuturor produselor educaționale și terapeutice.

DUE merge dincolo de designul accesibil pentru persoanele cu dizabilități și reușește să facă toate elementele experienței educaționale mai facile colaborării în vederea învățării atât pentru

elevi cât și pentru părinți, profesori, terapeuți, facilitatori, voluntari, vizitatori răspunzând persoanelor cu o mare varietate de caracteristici. Aceste caracteristici includ cele legate de gen, vârstă, statură, dizabilitate și stil de învățare.

Inițial a fost aplicat în domeniul arhitecturii pentru ca mai târziu designul educațional să fie aplicat la demersuri educaționale sau la produse și informații educaționale comerciale. Tehnologiile și aplicațiile DUE sunt relativ noi și se află într-un proces de continuă schimbare în raport cu modificările sociale și tehnologico-științifice. DUE oferă un cadru logistic pentru proiectarea unei game largi de produse educaționale/ terapeutice și tehnologii educaționale. Acestea includ:

- laboratoare de informatică și știință,
- curriculum,
- software educațional,
- instruire,
- biblioteci,
- organizații profesionale,
- opțiuni de înregistrare,
- site-uri web și
- alte servicii pentru elevi.

Definiția și principiile UD

Termenul de design universal a fost introdus de arhitectul Ronald Mace, care a contestat abordarea convențională a proiectării pentru media utilizatorilor și a furnizat o fundație de proiectare pentru produse și tehnologii mai accesibile și mai ușor de utilizat. Mace și alți vizionari au dezvoltat definirea DUE, utilizată de Centrul pentru Design Universal la Universitatea de Stat din Carolina de Nord: „Designul de produse și medii să fie utilizabil unei varietăți cât mai mari de educabili de toate vârstele și abilitățile ” (Story, Mueller, & Mace, 1998). Designul universal pune o mare importanță pe diversitate cât și pe incluziune. Un grup de arhitecți, designeri de produse, ingineri, și cercetătorii de proiectare ecologică la Centrul pentru Design Universal a stabilit șapte principii pentru design universal de produse și medii (Centrul de Design Universal, 1997). Aceste principii de design universal în educație sunt enumerate mai jos.

Utilizarea echitabilă. Designul este util și poate fi aplicat la elevi cu abilități diverse.

Flexibilitatea în utilizare. Designul se potrivește unei game largi de preferințe individuale și corespunde unei suite mari de abilități.

Utilizare simplă și intuitivă. Utilizarea designului este ușor de înțeles, indiferent de experiență, cunoștințe, abilități lingvistice ale utilizatorului sau de nivelul de concentrare a acestuia.

Informații perceptibile. Designul comunică informațiile necesare în mod efectiv elevului, indiferent de condițiile ambientale sau de abilitățile senzoriale ale acestuia. Exemplu sistemului de avertizare: Un sistem de alarmă cu efecte auditive/ vizuale și caracteristici kinestezice/ sistem de anunțarea pauzelor prin emiterea de melodii în toate spațiile școlii/ semnalizare cromatică printr-un sistem de leduri.

Toleranța pentru eroare. Designul minimizează pericolele și consecințele negative ale accidentelor sau acțiuni neintenționate. Exemplu de software instrucțional: Un program care oferă o abordare care să se asigure că demersul educațional servește tuturor elevilor: îndrumare atunci când acesta face o selecție.

Efort scăzut în utilizare. Designul poate fi folosit eficient și confortabil și cu un minim de efort atât fizic cât și comprehensiv. Trebuie să aibă calități ergonomice crescute. Exemplu de curriculum: Software cu butoane de control pe ecran care sunt suficient de mari pentru elevii cu abilități limitate de a alege.

Dimensiunea și spațiul să favorizeze utilizarea. Adecvarea dimensiunii și spațiului pentru abordare, manipulare și utilizare, indiferent de dimensiunea corpului, postura sau mobilitatea utilizatorului.

Design universal în educație (DUE) este important să fie aplicat pentru mai multe produse educaționale (calculatoare, site-uri web, software, manuale, și echipamente de laborator) și medii (săli de clasă, diverse spații educaționale, biblioteci și cursuri de învățământ la distanță). Practica DUE aduce beneficii majore tuturor elevilor și mai ales celor cu cerințe educaționale speciale.

UDE poate fi aplicat spațiilor fizice pentru a se asigura că acesta este primitor, confortabil, accesibil, atractiv și funcțional. Considerații specifice ar trebui să se facă pentru climă, intrări și căi de acces (holuri), mobilier și amenajări, resurse de informații, tehnologie și siguranță.

Atunci când se aplică DUE, indivizii cu și fără cerințe educaționale speciale pot utiliza aceleași intrări și căi de acces (holuri). Clima este primitoare și confortabilă pentru toți.

De exemplu, într-o sală de clasă în care pot învăța elevi cu orice tip de caracteristici, mobilierul este reglabil în înălțime și poate fi ușor aranjat (modulat) pentru diferite activități de învățare și forme de abordare (individual sau pe grup). Un alt exemplu de UD al spațiilor fizice este cel cu privire la ușile cu senzori care se deschid automat pentru ca persoanele care transportă pachete, persoanele care folosesc scaune cu roțile, persoanele în vârstă sau care suferă de diferite fobii să aibă acces imediat.

În activitățile cu elevii cu TSA este foarte importantă delimitarea concretă a spațiilor și a activităților. De cele mai multe ori se lucrează pe arii de dezvoltare și activități diferite într-un singur spațiu, nedelimitat. Acest lucru dăunează foarte mult demersului educațional și are ca rezultat un progres mic în dezvoltarea elevului deși capacitatea acestuia este mult mai ridicată și s-ar putea înregistra un progres mult mai mare. În acest proiect propunem delimitarea spațiilor pe arii de dezvoltare și tipuri de activități cu ajutorul covoarelor colorate. Propunem ca în fiecare clasă să fie create spații utilizând un covor de o anumită culoare pentru fiecare zonă. În funcție de specificul elevilor pot fi adăugate sau reduse anumite zone astfel încât să fie satisfăcute nevoile fiecărui elev în parte. Utilizând această metodă vom ajuta elevii să perceapă mai bine spațiul, să fie atrași de el, să își formeze o rutină favorabilă dezvoltării lor. În fiecare zonă de lucru se vor realiza activități specifice doar acelei zone.

Exemplu:



În planul de mai sus avem 5 zone de lucru: zona de stimulare cognitivă; zona de stimulare senzorială, motorie și psihomotorie; zona pentru joc și relaxare; zona pentru odihnă și zona de

intrare. Astfel atunci când elevul va veni la școală va ști că la intrare își lasă hăina, că atunci când se va simți obosit se va duce în zona de odihnă, că atunci când se va simți frustrat, supărat, anxios, se va duce în zona pentru joc și relaxare sau în zona stimulării senzoriale etc. Astfel elevul va avea o imagine clară asupra locului și asupra utilității lui.

După cum bine știm, într-o școală planurile clasei sunt diferite: unul este pătrat în timp ce unul este dreptunghiular, o sală de clasă este mai mare în timp ce alta este mai mică. Chiar dacă sălile de clasă sunt diferite ideea de bază este aceeași: orice spațiu am avea putem să îl delimităm cu ajutorul covoarelor colorate pentru a ajuta elevul cu TSA să vizualizeze și să înțeleagă mai bine spațiul în care urmează să petreacă între 1 și 8 ore zilnic. Deoarece elevul cu TSA petrece în școală un număr mare de ore este foarte important ca spațiul să fie cât mai atractiv și util pentru ei. De asemenea este extrem de important ca fiecare sală de clasă să aibă o zonă de odihnă pentru că de cele mai multe ori, activitățile îi obosesc pe elevi și mulți dintre aceștia devin frustrați, anxioși, irascibili dacă nu se pot odihni după activități. Aceste stări negative provoacă deseori acele crize în care elevul devine agresiv, atât cu el cât și cu ceilalți. Considerăm că prin crearea unei zone de odihnă în fiecare sală de clasă vom reduce considerabil stările negative ale elevilor drept urmare aceste crize vor fi mai puțin frecvente.

Un alt reper important în structurarea spațiului o reprezintă alegerea culorilor. Pentru realizarea acestei trieri este necesar să cunoaștem semnificația acestora și stările pe care le transmit. Astfel pentru intrare am ales culoarea maro, o culoare ce sugerează stabilitate, susținere și accesibilitate. Maroul este culoarea pământului și este asociată cu tot ce este natural și organic. La nivel psihic, maroul dă o senzație de întreg și crează impresia de ordine. Astfel, chiar de la intrarea în clasă, elevului îi este transmisă o stare de bine, de siguranță.

Pentru zona de odihnă am utilizat culoarea albastru deoarece simbolizează încredere, dependență și angajament. Albastru este o culoare odihnitoare ce ajută organismul să se relaxeze. Nu toate nuanțele de albastru au acest efect. Pentru zona de odihnă recomandăm indigo deoarece este o nuanță de albastru profund ce simbolizează înțelepciune, măiestrie și împlinire spirituală. În timp ce albastru este culoarea comunicării cu ceilalți, indigo-ul amplifică introspecția.

Pentru zona de stimulare senzorială, motorie și psihomotorie am ales culoarea verde deoarece este o culoare liniștitoare și răcoroasă, cu un echilibru natural de rece și cald. Verdele este considerată culoarea păcii și ecologiei. Efectul principal al acestei culori este de relaxare,

atât a corpului cât și a minții. Mai mult, verdele ajută la tratarea depresiei, nervozității sau anxietății, lăsând o senzație de autocontrol și armonie.

În zona pentru joc și relaxare am utilizat culoarea portocaliu deoarece aceasta este o culoare apropiată de roșu și nuanțele aprinse ale acesteia radiază de căldură și energie. Culoarea portocalie stimulează activitatea, apetitul și încurajează socializarea.

Pentru zona de stimulare cognitivă am ales culoarea galben deoarece aceasta este o culoare încărcată cu optimism, lumină și fericire. Galbenul iese mereu în evidență dintr-o paletă de culori și insuflă optimism, energie precum și gânduri creative. Culoarea galben stimulează procesele psihice, sistemul nervos, activează memoria și încurajează comunicarea.

În fiecare zonă va fi amplasat mobilier specific și vor fi realizate anumite tipuri de activități.

Astfel în zona de intrare vom avea cuier și elevii vor învăța fiecare să își respecte spațiul și să își pună haina în cuier cu grijă.

În zona de odihnă elevii pot merge pentru a se odihni. Aceștia au la dispoziție saltele pliabile și un dulap cu pernute, păaturi și lenjerii de pat. Elevul se duce, își întinde salteaua, își pune lenjeria de pat, își ia pernă și pătură și se pune la somn. Când se trezește acesta pune înapoi în dulap lenjeria de pat, perna și pătura și strânge salteaua. Astfel creștem autonomia personală a elevului dar îl ajutăm și să facă față sarcinilor școlare, îi reducem stările de frustrare și minimalizăm stările de criză.

În zona de stimulare senzorială, motorie și psihomotorie elevii vor avea panouri senzoriale pe perete dar și covorașe senzoriale. Aceștia vor veni în această zonă, se vor descălța și vor descoperi stimulii puși la dispoziție. Periodic panourile și covorașele vor trebui schimbate. Tot în această zonă se vor găsi și jucării luminoase pentru stimularea vizuală, trasee de tipul 3C și jucării care scot sunete.

În zona de stimulare cognitivă activitățile sunt desfășurate atât individual cât și în grup. Activitățile se pot face la tablă, la măsuțele de lucru, pe perete, pe covor etc. În această zonă spațiul va fi delimitat astfel: va exista un colț mic al cadrelor didactice (în care vor exista 2 dulapuri și o bancă cu un scaun) și spațiul elevilor (care va cuprinde măsuțele de lucru, scăunelele, rafturile cu tăvițe). Fiecare elev va fi reprezentat în acest spațiu de o anumită culoare: elevul X culoarea galben, elevul Y culoarea roșie etc. Astfel elevul X va avea un raft cu tăvițe, o măsuță de lucru și un scaun, toate de culoarea galbenă. Cadrele didactice vor avea banca albă.

În zona pentru joc și relaxare vor exista câteva rafturi pentru depozitarea materialelor și a jucăriilor și vor exista și câteva măsuțe cu scaune de culoare neutră: bej, crem, maro etc. În această zonă elevii se pot juca la nivelul solului sau la măsuțe, individual sau în grup.

Diagrama 1 este un planșă de amenajare a spațiului de joacă pentru copii, împărțită în zone funcționale distincte, fiecare cu mobilier și echipamente adecvate:

- Zona pentru stimularea cognitivă (galben):** Conține un hexagon central cu etichetele E1-E6, mese de lucru, scaune, un moalett interactiv și dulapuri pentru cadre didactice.
- Zona pentru joacă și relaxare (portocaliu):** Conține mese, scaune, un scaun și prize.
- Zona pentru activități sportive (albastru):** Conține saltea, scaun și prize.
- Zona pentru activități artistice (roșu):** Conține dulapuri pentru cadre didactice.
- Zona pentru activități de învățare (verde):** Conține panouri scolare, prize și un petruș.
- Zona pentru activități de socializare (maro):** Conține intrare, intrare, intrare și intrare.
- Zona pentru activități de explorare (verde deschis):** Conține panouri scolare, prize și un petruș.
- Zona pentru activități de creație (roz):** Conține mese, scaune, un scaun și prize.
- Zona pentru activități de relaxare (verde închis):** Conține mese, scaune, un scaun și prize.

Bibliografie:

9

Elevii mei iscusiți

profesor Verginica Mocanu



De-a lungul activității mele didactice am considerat o prioritate să-i învăț pe elevi să-și folosească mâinile, să meșterească și să realizeze lucruri frumoase și utile. Și în anii trecuți școlari și în acest an, ora de opțional, fie că s-a numit **Activități gospodărești, Artă și îndemânare** sau **Artă și meșteșug** a fost aleasă din aria curriculară **Tehnologii**, tocmai pentru a lucra și a-i iniția pe elevi în activități ce țin de manualitate. Am început cu mânguirea acului, coaserea cu punct traditional - **cruciulița**, pentru valorificarea de motive populare românești. Le-am explicat elevilor că în an CENTENAR, realizăm o expoziție cu lucrări prin care să arătăm ce este specific poporului nostru. De asemenea, le-am explicat că, de-a lungul timpului, poporul nostru s-a ocupat cu meșteșugurile, iar coaserea obiectelor de îmbrăcăminte și înfrumusețarea lor a dus la crearea portului nostru popular.

Pentru noi alegerea acestei activități a fost facilă pentru că presupunea un minim de materiale și nivelul de accesibilitate pentru elev nu era prea ridicat. Dacă la început orice pas trebuia sprijinit - băgarea aței în ac, realizarea nodului, explicarea punctului și demonstrarea de nenumărate ori (mai ales pentru unii dintre elevi), acum 7 elevi sunt inițiați și realizează lucrări pe diferite suporturi - carton și etamină. Unii lucrează foarte mult, alții mai puțin, dar dorința și plăcerea este mare. Mi-au spus: **Doamna, noi cu asta ne relaxăm! Mai dați-ne!** Acesta a fost începutul. Pentru a le insufla și mai mult dragostea pentru frumos, pentru a-i motiva și a le arăta că ceea ce fac place și altor persoane, copiii au fost înscriși la festivaluri și concursuri, de unde s-au întors cu premii. Astfel anul trecut școlar au participat la Consursul interjudețean „Armonie prin artă populară și tradiții, organizat de CSEI Suceava, la Festivalul Regional „Cânt, port și joc pe Valea Siretului, de la Răchiteni etc.



Sunt mândră cu ceea ce am realizat împreună cu acești elevi și sper să descoperim împreună alte îndeletniciri care să le facă plăcere și să-i motiveze. Acum suntem în fața unei noi provocări: lucrul la gherghet.

Parteneriatul și rolul implicării părinților, voluntarilor în educația copiilor

profesor Mariana Mihaela Roșca



Despre educație se vorbește mult în zilele noastre și mulți factori sunt implicați în realizarea ei dar între aceștia familia ocupă locul de bază. Rolul conducător în procesul de educație îl are fără îndoială școala, dar în calitate sa de cel mai apropiat colaborator al școlii, familia, trebuie să o secondeze de aproape și sincer. Dialogul cu familia este unul din elementele indispensabile ale reușitei școlare. Dintotdeauna școala a colaborat cu părinții în diverse forme, dar astăzi din punct de vedere al cerințelor sociale, apare mai mult ca niciodată necesitatea întăririi legăturii dintre școală și familie. Cunoașterea cerințelor specifice ale școlii, valorificarea muncii elevilor, urmărirea activității de învățare în modul familial, contribuie la îmbunătățirea acestei legături și diminuând sursele de neînțelegere, plasează părinții și elevii în relații de încredere cu mediul școlar. Școala și familia sunt cei doi piloni de rezistență ai educației, pentru a-și exercita cu succes rolul în viața copiilor, familiile trebuie încurajate să se implice activ în educația copiilor, să mențină permanent legătura cu școala/profesorul de la clasă, să intervină prompt și să ofere

servicii de voluntariat atunci când există solicitări din partea instituției școlare. Cu toate acestea un rol aproape la fel de important a fost atribuit și voluntarilor care s-au implicat benevol în desfășurarea activităților didactice.

Obiectivul principal al acțiunii educative este formarea personalității elevului, care este urmărit atât în familie, cât și în școală, astfel încât sarcinile școlare și ale familiei în materie de educație și instrucție se împletesc și se sprijină reciproc; astfel se impune tot mai mult implicarea cadrelor didactice în relații de cooperare cu părinții copiilor, se pune accent pe implicarea și sprijinul voluntarilor care oferă sprijin cadrelor didactice în ceea ce privește realizarea materialelor în funcție de capacitatea și nivelul de achiziție al fiecarui elev în parte. Elevii voluntari contribuie la rândul lor prin implicarea și sprijinul pe care-l oferă atât elevilor dar și cadrelor didactice, fiecare în funcție de voință și de puterea de muncă aducând un aport eficient în educația elevilor. Programul în cadrul căruia au fost propuse și implementate inițiativele cu privire la acțiunile de voluntariat din școala noastră nu își propune să ofere un substitut al rolului pe care îl au profesorii și educația formală din școli, ci reprezintă mai degrabă un ajutor suplimentar pentru elevii care au nevoie de îndrumare și sprijin pentru a-și rezolva sarcinile școlare. Activitatea voluntarilor reprezintă o suplimentare a eforturilor depuse de profesorii de la clasă, în strânsă coordonare cu aceștia și sub atenta lor îndrumare. Voluntarii care fac parte din acest program provin din alte școli incluse în învățământul de masă, care și-au manifestat dorința de a oferi nu numai asistență școlară, ci și îndrumare, sprijin și motivație unor copii speciali care întâmpină dificultăți la învățătură ca urmare a tipului de deficiență cu care aceștia sunt diagnosticați.

În ceea ce privește dezvoltarea copilului în condiții optime, este bine de știut că procesul de comunicare și implicare a tuturor factorilor educaționali în viața elevului are un rol definitoriu cu privire la educația acestuia. Însă comunicarea nu trebuie să fie efectuată doar între părinte și copil, ci și între părinte și profesor. Astfel, prin intermediul acestui triunghi, copilul va putea fi mai bine supravegheat, iar fiecare dintre cele trei părți va beneficia de anumite aspecte. Pentru a-l ajuta pe elev/copil să aibă o evoluție mai eficientă în procesul de învățare, dar și în dezvoltarea sa emoțională, trebuie să ținem cont că cel mai important este el, copilul, și de aceea trebuie să avem în vedere implicarea tuturor factorilor educaționali cum ar fi, părintele, elevul,



profesorul și cei care doresc a se implica efectiv și afectiv în viața copilului.

Comunicarea este foarte importantă pentru dezvoltarea emoțională a elevului, iar o colaborare eficientă între părinți, cadre didactice și copil poate determina efecte pozitive în ceea ce privește procesul de învățare. De aceea implicarea, participarea activă a părinților în cadrul activităților școlare, la ședințele organizate de școală și menținerea permanentă a contactului cu profesorul cu privire la rezultatele școlarului, sprijinul și implicarea elevilor voluntari joacă un rol foarte important în educația elevului.

Observând sistematic copilul acasă sau în mediul școlar se poate depista din timp problemele de comportament sau de adaptare la sarcinile școlare. Cunoașterea acestor probleme din timp pot să conducă la adoptarea unui program și a unor metode adecvate fiind mai ușor să previi decât să corectezi problemele deja instalate.

Comunicarea eficientă între toți actorii implicați în acțiunile educative reprezintă cheia de boltă a dezvoltării corecte a copiilor/ elevilor speciali și nu numai...

Învățăm împreună pentru a deveni cea mai bună variantă a noastră

profesor Delia Dumitrița Palade



Pentru a deveni „cea mai bună variantă a noastră” este nevoie în primul rând să fim sinceri cu noi înșine. Este important să facem lucrurile pe care ni le dorim cu adevărat, care ne fac fericiți, lucruri de care ne simțim atrași și în care simțim că ne implicăm cu totul. Făcând acestea vom avea rezultate care să ne aducă satisfacții și vom transforma o zi de serviciu sau de școală în una plină de experiențe frumoase. Suntem profesori pentru că ne place asta, ne place să iubim, să oferim, suntem voluntari pentru că ne place să sprijinim, să cunoaștem, să ne descoperim.

Un alt aspect important este acela de a ne concentra asupra obiectivelor noastre și de a le prioritiza pornind de la cele mai importante spre cele mai puțin importante.

Să vedem partea bună a lucrurilor este un alt aspect definitoriu în dezvoltarea noastră. Nu întotdeauna rezultatele muncii noastre sunt cele la care ne așteptam. Asta nu înseamnă că eforturile pe care le-am depus nu au meritat. Ceea ce trebuie să știm este faptul că perseverând rezultatele dorite nu vor întârzia să apară mai devreme sau mai târziu.

Devenim cea mai bună variantă a noastră atunci când explorăm, suntem curioși, experimentăm. Este important să ne cunoaștem și să avem o imagine de sine cât mai pozitivă, dar și realistă. Ne găsim modele în jurul nostru, însă ne comparăm cu noi înșine, ne monitorizăm propria dezvoltare, ne bucurăm de faptul că omul de azi este superior celui de ieri, chiar dacă aparent, evoluția este nesemnificativă.

Învățăm să fim cea mai bună variantă a noastră fiind critici atât cât să nu pierdem prea mult timp cu asta pentru că este important să luăm ceea ce este bun din jurul nostru și să fructificăm în cel mai constructiv mod.

Învățăm împreună pentru că suntem plini de dorința de a comunica, de a împărtăși idei, gânduri, experiențe. Suntem dorinici să ne îmbogățim cunoștințele oferind și primind din experiența fiecăruia. Învățăm zilnic de la elevii noștri cât de frumoasă este viața, cum putem găsi fericirea în lucruri la care nici nu ne gândim, învățăm să prețuim tot ceea ce avem și mai ales învățăm o lecție importantă, faptul că gesturile mărunte sunt cele care spun totul despre noi.

Învățăm împreună (elevi părinți, profesori și voluntari) pentru a deveni cea mai bună variantă a noastră

profesor Andrei Ionuț Barbir



terapeutice adaptate.

Învățăm împreună (elevi părinți, profesori și voluntari) pentru a deveni cea mai bună variantă a noastră este o regulă necesară deoarece în ultimii ani numărul copiilor cu deficiențe severe, autism și deficiențe locomotorii înscriși la Școala Gimnazială Specială Pașcani este în continuă creștere. De aici apare și nevoia de a acorda servicii educaționale și

În calitate de responsabil al Comisiei pentru proiecte cu finanțare externă de la nivelul Școlii Gimnaziale Speciale Pașcani, considerăm că este necesar să dezvoltăm resursele materiale, cabinetele, atelierele specializate, dar și tipurile și numărul de servicii educaționale prin accesare de finanțări din surse externe.

Astfel pentru aceste început de an școlar am depus două astfel de proiecte: "Pe cai suntem speciali" este un proiect inițiat de Asociația "Ne Trebuie Speranță" din Botoșani care se adresează copiilor cu autism, deficiențe mentale severe și cu probleme locomotorii de la Școala Gimnazială Specială Pașcani.

Am ales această formă de terapie datorită beneficiilor pe care le aduce în plan fizic prin: îmbunătățirea posturii, a echilibrului, reglarea respirației și reducerea spasticității, îmbunătățirea reflexelor, dezvoltarea coordonării oculo-motorii, întinderea și întărirea mușchilor, dar și creșterea mobilității în general atât de necesare în cazul copiilor cu probleme locomotorii. Efectul psihologic al hipoterapiei este benefic atât copiilor cu autism cât și copiilor cu probleme locomotorii prin stimularea sistemului nervos central, creșterea atenției, reducerea stereotipiilor. Copilul cu autism își va dezvolta interesul pentru lumea înconjurătoare datorită apropierii de cal, acesta va interacționa mai mult cu persoanele din jurul lui. Copii cu tulburări locomotorii își vor depăși limitele, vor căpăta mai multă încredere în forțele proprii. Ședințele se vor desfășura într-un mediu securizant, acomodarea cu caii realizându-se treptat, copiii fiind mereu însoțiți de un terapeut și de un profesor.

"Pe cai suntem speciali " este un proiect care se dorește a oferi un răspuns la nevoile specifice ale copiilor de a urma și de a face forme noi de terapie care să îmbunătățească starea lor actuală. Planul de activități propus pentru acest proiect se întinde pe durata a cinci luni de zile. Astfel, în prima lună dorim să semnăm acordul de finanțare. În luna a doua și în luna a treia vom achiziționa echipamentele necesare ședințelor de hipoterapie și a ședințelor fotografice, vom realiza și întocmi grile de evaluare a elevilor care vor face parte din grupul țintă și se vor crea materialele informative și de diseminare (logo, pliant, blogul proiectului).



Selectarea grupului țintă de elevi și evaluarea lor inițială prin aplicarea grilelor de evaluare se va face în luna a doua și a treia de proiect, iar în luna a doua se vor organiza și unele sedințe informative cu părinții și stabilirea unui program pentru ședințele de hipoterapie (zile, ore, părinți participanți).

Realizarea ședințelor de hipoterapie la Liceu Agricol "M. Kogălniceanu" Miroslava va avea loc în luna a doua, a treia, a patra și a cincea de proiect. Promovarea proiectului, a activităților și a rezultatelor se va realiza prin împărțirea de materiale informative, crearea și updatarea blogul proiectului și încărcarea proiectului pe paginile web ale partenerilor se va face pe tot parcursul proiectului. În ultimele trei luni de proiect se va realiza filmulețul proiectului în care vor fi prezentați finanțatorul, partenerii, scopul și obiectivele propuse. Organizarea unei expoziții fotografice ca modalitate de evaluare nonformală a rezultatelor proiectului se va realiza în ultima lună de proiect când se va face și evaluarea modului de implementare a proiectului, centralizarea datelor și prezentarea unui raport referitor la efectele obținute în urma implementării proiectului.

Ne dorim ca în urma implementării acestui proiect să obținem ca și efect suplimentar o apropiere mai mare a familiei copilului cu cerințe educaționale speciale de școală, ca și partener activ și prezent în procesul educațional-recuperatoriu deoarece părinții vor participa și își vor sprijini copii pe parcursul sedințelor de hipoterapie. Participarea elevilor din grupul țintă la un astfel de program educațional îi va sprijini semnificativ în dezvoltarea psihomotricității fine și grosiere și stimularea afectivității, necesare în demersurile de adaptare și integrare școlară și socială eficientă.



Un alt proiect depus este "În lumea mea din lut" prin care ne dorim să reabilităm și să revigorăm cabinetul de artterapie prin tehnica olăritului și a modelajului înființat la nivelului Școlii Gimnaziale Speciale Pașcani încă din anul 2011 prin dotarea cu utilaje profesionale și semiprofesionale care să permită continuarea dezvoltării personale și stimularea autoexprimării creative a copiilor cu deficiență mintală (ușoară, moderată, severă și alte deficiențe asociate) de la Școala Specială Pașcani, precum și facilitarea integrării școlare, profesionale și sociale. De-a lungul celor șapte ani, proiectul Artiștii Speciali a avut un impact deosebit asupra a aproximativ 1100 de

elevi ai școlii și nu numai, fiind un exemplu de bună practică la nivel județean cât și regional. Astfel în anii următori fiind înființate alte două ateliere similare (la Liceul Tehnologic Special Vasile Pavelcu Iași și la Liceul Tehnologic Special Bivolărie, Suceava) la care specialiștii de la Școala Gimnazială Specială Pașcani si-au adus aportul. Asociația GoCare România din Pașcani implementează de doi ani o tabără de artterapie prin intermediul olăritului în diferite locații din țară pentru copii cu nevoi speciale de la Școala Gimnazială Specială Pașcani unde sunt folosite utilajele și uneltele de modelare specifice din cadrul atelierului de artterapie. Ne dorim ca această tabără să se poată desfășura și în anul 2020 cu sprijinul acestui program și a utilajelor, materiilor prime achiziționate prin acest proiect.

Go Care România se va ocupa de reamenajarea cu sprijinul finanțatorului la nivelul Școlii Gimnaziale Speciale Pașcani a atelierului de artterapie prin olărit și modelaj (unde se vor derula activități sub forma unui cerc de artterapie, dar și activități de terapie individuală și de grup). Vom achiziționa utilajele necesare (roți de olărit, cuptor, ustensile etc.), iar școala va pune la dispoziție cu titlu gratuit spațiul, va suporta costurile legate de utilitățile aferente, costurile legate de materia primă necesară și de publicitate. Împreună cu specialiștii din școală vom elabora o programă pentru cerc ce va fi supusă avizării de către ISJ Iași. În cadrul cercului vor activa peste 136 de elevi cu deficiențe mintale elevi ai școlii, dintre care 56 vor fi cu deficiențe severe. Prin activitățile de artterapie se vor urmări dezvoltarea personală și de autoexprimare facilitând astfel formarea autonomiei personale și integrarea școlară și socială. Lucrările realizate de copii vor face obiectul unui număr de 5 expoziții.

Prin proiectul “În lumea mea din lut” ne dorim să oferim în continuare elevilor cu nevoi speciale posibilitatea de a urma o formă de terapie care si-a dovedit eficiența de la începutul înființării cabinetului de artterapie.

Planul de activități se întinde pe parcursul a șapte luni. În primele două luni se va semna contractul de finanțare, se vor achiziționa dotările și echipamentelor necesare și se vor pune în funcțiune dacă va fi cazul. În luna a doua și a treia se va trece la reamenajarea cabinetului de artterapie, decorarea acestuia, utilizarea cu mobilier, mese scaune, dulapuri, polițe, rafturi etc.



Activități de artterapie prin olărit și modelaj se vor desfășura pe parcursul a cinci luni de proiect. Beneficiarii vor avea timp să experimenteze și să folosească noile dotări. În tot acest timp se vor organiza expoziții cu produsele activităților în locații care vor fi alese ulterior. Promovarea proiectului, a activităților și rezultatelor se va face pe tot parcursul proiectului, informații relevante despre proiect vor fi afișate în instituțiile partenere, pe siturile lor pe paginile de Facebook și cu diverse ocazii în mass-media locală și județeană. Încheiere de proiect se va face în luna a șaptea cu ocazia desfășurării taberei de Artterapie Artiștii Speciali, într-o locație care va fi aleasă ulterior.

Putem ajunge la cea mai bună versiune a noastră doar dacă încercăm mereu să ne depășim limitele, să facem numai decât ceea ce trebuie să facem și să fim mai buni zi de zi.

Învățăm împreună!

profesor Cristina Iulia Barcău



MOTTO: „Să nu-i educăm pe copiii noștri pentru lumea de azi.

Această lume nu va mai exista când ei vor fi mari și nimic nu ne permite să știm cum va fi lumea lor. Atunci să-i învățăm să se adapteze”. (Maria Montessori – „Descoperirea copilului”)

Educația specială are în vedere un anumit tip de educație adaptată și destinată copiilor care nu reușesc să atingă în cadrul învățământului obișnuit nivele educative și sociale corespunzătoare vârstei. Acești copii sunt copii cu cerințe/nevoi educative speciale.

Scopul învățământului special este de a asigura educația copiilor cu deficiențe sau cu dificultăți de învățare, de a remedia dificultățile pe care aceștia le întâmpină și de a asigura integrarea lor socioprofesională. Educația copiilor cu nevoi speciale trebuie să răspundă nevoilor lor de dezvoltare. De asemenea, învățământul special trebuie să gândească o evaluare adecvată a potențialului de dezvoltare și de învățare al acestor copii și ar trebui să asigure reabilitarea, recuperarea și compensarea deficiențelor lor. Învățământul special vizează acordarea de sprijin

pentru elevii cu CES în vederea atingerii unui nivel individual de dezvoltare cât mai aproape posibil de cel normal prin acumularea experiențelor necesare în școală și în mediul social, prin dezvoltarea abilităților necesare pentru învățare, prin acumularea de cunoștințe și deprinderi utile pentru integrarea socio-profesională. Cooperarea cu părinții este uneori mai bună în școlile speciale decât în cele de masă datorită nevoii permanente de vorbi cu părinții despre evoluția copilului, dar și datorită nevoii de a implica familia în procesul de educare a propriului copil. Se conștientizează tot mai mult rolul parteneriatului între părinți, cadre didactice, și alți specialiști care vin în contact cu copiii. Numai împreună, printr-un program educațional coordonat, toți partenerii vor urmări să obțină maximum de autonomie pentru copil, o viață normală și activă în societate. Este foarte important ca între parteneri să existe colaborare, consecvență și coerență în decizii. Relațiile dintre părinți și instituția de învățământ pe care o frecventează copilul au o pondere importantă în progresul educațional al acestuia. Pentru a sprijini eforturile cadrelor didactice, părinții au nevoie de informații și de sfaturi din partea acestora cu privire la obiectivele învățării și dezvoltării. De asemenea, nevoile speciale ale copilului nu pot fi evaluate corect fără valorificarea experienței părinților.

O atitudine pozitivă a cadrelor didactice reprezintă un predictor important al unei educații de calitate a copiilor cu cerințe educative speciale (deficiențe cognitive, fizice, senzoriale, tulburări de comportament, copii care provin din medii defavorizate, tulburări polimorfe). Chiar și profesorii cu o vastă experiență profesională în acest domeniu întâmpină de multe ori dificultăți în activitatea educativă cu această categorie de elevi. Sintagma “copii cu nevoi speciale” reprezintă o provocare pentru toți cei care sunt implicați în educarea acestora, părinți sau profesori. Pe lângă această sintagmă, circulă și categoria “copii dificili”. Indiferent care este percepția noastră, a adulților, oricum i-am încadra și oricât de dificil ar fi să ne implicăm în educarea lor, e imperios necesar de știut că ei sunt unici și că sistemul lor nervos, care este insuficient dezvoltat, răspunde cu reacții puternice la cel mai mic factor cu potențial de stres. Acest fapt îi face să fie vulnerabili în fața problemelor emoționale, sociale și de învățare.



Practica a dovedit că este foarte ușor să lucrezi la clase cu colective omogene de elevi din punct de vedere a înzestrării psihointelectuale, și dacă se poate, acești copii să provină și din

familii cu o situație materială bună, dar trebuie să ne ancorăm în realitatea de pe teren, deoarece grupurile de elevi cu care lucrăm sunt eterogene, mai ales în cadrul școlii noastre, menționând că aceștia sunt copii cu dizabilități, copii provenind din familii destrămate sau cu conflicte frecvente între membrii acestora, sau copii ce aparțin unor familii cu o stare economică sub limita de subzistență. Indiferent cărei categorii aparțin, acești copii trebuie să-și găsească echilibrul în marea familie a școlii, aceasta având obligația de a-i integra în programul său, iar dascălii buni cunoscători ai naturii umane, sunt datori să găsească soluții viabile pentru rezolvarea problemelor acestor copii, adoptând strategii decente, care să permită implicarea activă a lor în procesul formării propriei personalități, iar felul în care vor funcționa relațiile dintre dascăl și elevii cu cerințe speciale vor asigura rezultatele preconizate.

Cu toții, din acest domeniu de activitate, știm prea bine teoria și că aceasta nu se compară cu practica, dar ca să întăresc idea vă voi împărtăși din experiența mea pe care o trăiesc de acum doi ani în urmă și de care mă bucur încă.



Îmi amintesc cu emoție prima zi de școală de acum doi ani, când am preluat ca profesor PPS clasa pregătitoare. Terminasem un ciclu de opt ani cu absolvenți între 14-19 ani, elevi cu DMM de care sunt mândră pentru progresele lor, o clasă bună, linistită aș putea spune, fără probleme grave, un elev cu TSA, verbal, cu deficiență mintală medie, iar ceilalți elevi nu ridicau dificultăți majore în procesul de predare-învățare și nici tulburări grave de comportament. Așadar eram entuziasmată de prichindeii care, împreună cu câțiva părinți, au trecut pragul clasei mele. Unii plângeau, alții râdeau fără sens, unii erau speriați și eu mai speriată decât ei. Am primit câteva informații despre fiecare de la părinți și educatorii Centrului de plasament unde erau internați unii dintre ei. Clasa era încadrată DMS, colectiv eterogen, iar fiecare copil, șapte la număr, avea particularitățile sale cu gradul său de deficiență mintală, nonverbalii unii, fără contact vizual alții, cu TSA, cu sindrom Down o fetiță, cu retard intelectual, fără control sfincterian patru dintre ei, comunicau prin semene sau țipete, se agitau permanent, hiperkinetici, cu ADHD... Era o adevărată provocare pentru mine, sincer mă îngrozea gândul că de a doua zi voi rămâne singură cu acești îngerași, simpatici și firavi în același timp.

Nu vă închipuiți ce noapte lungă și agitată am avut, ce planuri îmi făceam, cum să reușesc să-i înțeleg pe acești micuți neajutorați, cum să-i abordez, cum să mă apropiu de ei, să intru în lumea lor necunoscută pentru mine. Eram nerăbdătoare să-i cunosc mai bine, să le aflu nevoile și mai ales să reușesc să înregistrăm progrese împreună. Puținii părinți, trei la număr, mă priveau cu speranță în suflet, ca pe o binefăcătoare de minuni, cu încrederea că sunt cea care va schimba în bine ceva din starea sau comportamentul copilului lor. Eu, îmi amintesc cu amuzament acum, eram dezorientată, dezamăgită de mine, de neputința mea de a schimba ceva la acești copii, de frica cu care priveam ce mi se întâmplă și nerăbdarea că progresele întârziu să apară, totul se derula cu pași mici ca de melc. Am început să mă informez mai bine despre metodele de predare-învățare, terapie ABA, TEACCH, strategii educaționale pentru elevii cu TSA, să confecționez pictograme, să-mi procur materiale didactice, diverse jocuri interactive care să mă ajute în procesul de învățare, să aplic procedee potrivite fiecărui elev în parte, lucrând diferențiat după potențialul fiecăruia, chiar dacă reușeam să lucrez câte 5 minute cu fiecare într-o oră de curs. Zilele treceau și eu nu eram mulțumită de mine, de progresele foarte mici pe care le înregistram, abia reușeam să-i așez în banca fiecăruia, să stabilesc niște reguli cu fiecare copil în parte, să țină un creion în mână, să prindă o minge, să introducă cercuri pe un suport, să desfacă cârlige, să sufle într-un balon, să sorteze jetoane pe culori, să coloreze aproape în contur (unii), să construiască un turn cu cuburi, să rezolve un puzzle de 4-10 piese (unii). Singurul cu care comunicam, verbal, în propoziții, era un copil roșcovan, cu ochii mari, verzi, foarte năzdrăvan, cu tulburări de comportament, cu frustrările lui din Centru de Plasament, dar care îmi era drag prin șiretlenia lui, mereu cerea recompensă pentru îndeplinirea sarcinii propuse, inventa povești și minciuni despre ceilalți elevi și făcea pe liderul, mai ales când primea o sarcină prin care să-i sprijine pe ceilalți colegi în diverse activități.

Sincer, pot spune că au fost perioade când am vrut să renunț la profesia mea de dascăl, când mă simțeam ca într-o junglă încolțită de cei care erau hetero și autoagresivi, când mă trezeam dimineața și îmi doream să fie weekend, mă simțeam epuizată fizic și psihic mereu, iar satisfacțiile întârziu să apară. Nu așa lucrasem până acum, în cei 20 de ani de învățământ special, deodată tabla era în plus în clasă, caietele, manualele, catalogul nu-și



aveau rostul, am redecorat clasa după nevoile elevilor, am schimbat mobilierul, am adaptat spațiul după cerințele speciale.

Zilele, lunile, un an, doi ani treceau cu bune și cu zile proaste, cu frustrări, dar și bucurii, motivații atunci când am reușit să îi înțeleg și să mă pliez pe nevoile și potențialul elevilor mei. Acum sunt mândră de ei, mai încrezătoare în mine, am învățat să am răbdare, mai puternică în situații critice, mă simt mai pregătită pentru ceea ce urmează pe acest drum și au apărut și micile satisfacții care îmi dau putere să merg mai departe (unii reușesc să scrie numele, să numere oral și în scris în concentrul 0-10, să cunoască zilele săptămânii, anotimpurile, culorile, fructele, legumele, momentele zilei, clasificarea animalelor, să răspundă la salut, să se îmbrace și să se dezbrace singuri, să rezolve puzzle cu 100 de piese (unii), să comunice prin semne și imagini, să recite câteva versuri, să identifice litere de tipar, figuri geometrice, să decupeze și să coloreze cu culori și acuarele în contur, să relaționeze pozitiv cu colectivul clasei și să se integreze în regulamentul școlii).

În tot acest demers anevoios am primit ajutorul și susținerea morală din partea colegilor mei, mai ales al celor care au predat la clasă în programul terapeutic de după-amiază (prof. Elena Puiu, prof. Mirela Puiu, prof. Zînica Lungu, prof. Victor Vâncă, prof. Loredana Botez, prof. Cristina Luca, prof. Alina Covăsneanu, prof. Cristina Ștefan) și al colegilor profesori psihopedagogi de la cabinet de TTL, psihoterapie (prof. Elena Puiu, prof. Monica Lipciuc, prof. Oana Plaiu), prof. kinetoterapeuți, prof. de religie. Am primit îndrumări prețioase în vederea metodelor și procedurilor de lucru cu elevii cu TSA și consiliere pedagogică cu prilejul participării în proiecte de parteneriat cu d-na. terapeut Inge Jose Smelik director la fundația ANCORA SALVĂRII - Iași, de ajutor în momente de epuizare mi-au fost și elevii voluntari de la liceele din oraș, care veneau câteva ore pe săptămână și cu care am realizat momente minunate, un sprijin real am avut și din partea d-nei. asistent social Mihaela Hobincă, al părinților elevilor cu care am colaborat benefic mereu și nu în ultimul rând aportul domnului director al școlii noastre, Cătălin Condrea, care m-a susținut în tot ce mi-am propus, m-a convins să nu renunț la cariera mea de dascăl, mi-a pus la dispoziție materiale de care am necesitat în activitățile de predare-învățare și terapii specifice elevilor mei. Tuturor le multumesc din suflet, sunt sigură că fără această echipă minunată nu aș fi reușit să depășesc situația delicată în care mă aflu și nici să mă bucur azi de satisfacții vis-à-vis de progresele noastre ca și colectiv al clasei a

II-a A. Atât eu cât și ei am învățat împreună și unii de la alții să depășim situații critice, să muncim în echipă și să ne bucurăm de eficiența parteneriatelor la nivel de familie, clasă și școală.

Nu știu dacă am ales cel mai bun drum, nu știu dacă voi reuși tot ce mi-am propus, dacă voi fi mândră de mine la final, dar știu că am reușit să mențin un echilibru în munca mea la clasă și am văzut sclipind încrederea în ochii elevilor mei speciali.

Triunghiul special, profesor-elev-părinte

profesor Cristina Aurelia Achirei



E destul de complicat să scrii un articol care să abordeze această temă deoarece, din prisma psihologiei există în primul rând legatura emoțională-atașamentul care are un rol hotărâtor în formarea adultului de mâine. În tot ceea ce face și trăiește un copil va lăsa amprenta familiei sale, locul unde s-a trezit și a învățat primele cuvinte, iar, de obicei, dificultățile copiilor reprezintă o proiecție a relațiilor din familie. Personalitatea copilului este imaginea unei oglinzi care reflectă influența ascunsă a familiei. Familia este un organism întreg, iar problemele tinerei mlădițe sunt, în primul rând problemele terenului pe care ea se dezvoltă.

Sistemul de valori, personalitatea, atitudinea față de sine și față de lume, comportamentele fizice și emoționale sunt structuri care se formează tot în familie și mai târziu la școală.

Școala, are o influență foarte mare asupra copilului alături de familie deoarece, este locul unde își petrece cea mai mare parte din timp alături de colegi și profesori. Este imperios necesar ca relația profesor-elev-părinte să fie una bazată pe respect, colaborare, ajutorare, feedback pozitiv. Potrivit psihologului C. Rogers, problemele apar datorită interdicțiilor și a sancțiunilor care nu-i permit copilului să se desfășoare și să se dezvolte. Conform opiniei lui Rogers părinții și profesorii ar trebui să depună eforturi pentru a-l face pe copil să simtă că este acceptat necondiționat, fără restricții și interdicții. Acest lucru este posibil ca urmare a comunicării cu copilul de la egal la egal, pe o baza democratică, îndepărtând orice tendință autoritară. Ar trebui să existe o comunicare flexibilă și destul de frecventă între elev-profesor-părinte pentru a nu

apărea distorsiuni la nivelul cognitiv al elevului, pentru a nu lăsa loc interpretărilor de nici o natură.

Împreună, formăm o echipă pe care putem să o coordonăm cu tact și seriozitate, cu implicare și multă, multă dragoste atât pentru meseria nobilă de profesor cât și pentru oameni și în special copii, care reprezintă viitorul, speranța și dorința de mai bine.

Conlucrând și având la bază o relație puternică de afecțiune și atașament este imposibil ca un copil să nu se dezvolte și să nu prindă drag de școală și de profesorul său care-i devine ca al doilea părinte.

Avem de învățat de la elevi, de la părinți, de la colegi, ne confruntăm cu zeci de situații dificile și uneori parcă simțim că nu mai facem față dar, de undeva apare ea, soluția salvatoare care se găsește printre noi și care vine cu o bucurie mare exprimată în comportamentul nou al copilului, bucurie care ne aparține nouă, celor trei universuri diferite.

Să ne bucurăm și să încercăm să fim mai buni împreună!

Învățăm împreună (elevi, părinți, profesori și voluntari) pentru a deveni cea mai bună variantă a noastră

profesor Carmen Onofrei



Tema propusă aduce în discuție rolul parteneriatului și avantajele acestuia. Alături de școală, familia este o instituție cheie în formarea copiilor. Aceasta oferă cel dintâi cadru în care ei se dezvoltă, părinții având rolul de primi educatori. De aceea, este necesar ca relația părinte-copil să fie caracterizată prin: iubire, o bună comunicare, dar și stabilirea unor reguli, limite. În acest sens, părinții reprezintă primele modele de comportament cu care copiii intră în contact. Modelul familial este unul foarte puternic și constituie „piatra de temelie” în dezvoltarea personalității. Atât profesorul cât și părinții sunt parteneri în învățare, fiind preocupați de atingerea obiectivelor. Învățarea este un proces permanent deoarece, chiar dacă

aceasta nu se mai desfășoară într-un cadru formal – școala – ea continuă pe tot parcursul vieții. Ne dezvoltăm, descoperim noi laturi ale personalității noastre, într-un cuvânt, ne cunoaștem mai bine pe noi înșine. Cunoașterea de sine constituie condiția pentru evoluția noastră ca indivizi și aceasta se realizează și prin interacțiunea cu ceilalți. În condițiile unei societăți mereu în schimbare, învățarea permanentă nu mai este un lux, ci o necesitate. A învăța înseamnă a fi într-o continuă perfecționare.

Învățăm împreună pentru a deveni cea mai bună variantă a noastră – devenirea presupunând schimbare, transformare, evoluție, dezvoltare. Cel mai important cuvânt din tema dată este *împreună*, deoarece atunci când ne unim forțele suntem mai puternici, de neînvinc. Părinți, profesori și voluntari – toți acționează în sprijinul elevului, el fiind beneficiarul unirii forțelor. Mai mult, nu doar elevii au de câștigat în urma acestei colaborări, ci fiecare din membrii implicați. Fiecare experiență – a parteneriatului, a voluntariatului – ne îmbogățește în mod considerabil și ne ajută în dezvoltarea noastră. Implicarea în acțiuni de voluntariat este un act nobil, ce vine în sprijinul copiilor. A fi voluntar presupune dăruire și implicare, fără a aștepta un câștig material. În schimb, un voluntar va avea cel mai mare „câștig”: zâmbetul copiilor, aprecierea lor și încrederea. Lumina din privirea lor este cea mai mare răsplată, dincolo de bunurile materiale.

Colaborarea profesor – părinte și implicarea voluntarilor reprezintă factorii pentru asigurarea calității educației, iar școala noastră dovedește din plin aceste deziderate, prin parteneriatele cu alte instituții și prin implicarea familiei și a voluntarilor.

Cum am descoperit această școală?



profesor Lavinia Toma

Primii mei pași, în această școală au fost timizi, însoțiți de teamă pentru acest nou început.

Am descoperit aici o școală minunată, familială, în fiecare sală de clasă se simte sufletul și pasiunea profesorilor, prin planșele, imaginile, decorațiunile de pe pereți, prin mesajele frumoase de

întâmpinare, prin pozele afișate cu colectivul clasei, toate acestea mi-au transmis o stare de bine și mi-au adus un zâmbet pe buze.

Au urmat primele zile de școală în care mi-am cunoscut elevii și colegii.

Cea mai mare provocare a fost să-mi descopăr fiecare elev în parte, să observ că sunt diferiți, și să mă adaptez cerițelor și necesităților fiecărui elev în parte.

Am întâlnit un colectiv unit, mereu dispus să-mi fie de ajutor, cu sfaturi, îndrumări, materiale didactice, de aceea îmi doresc să le mulțumesc tuturor colegilor și domnului Director, pentru tot suportul și sprijinul pe care mi l-au oferit, și nu în ultimul rând pentru sentimentul de apartenență în colectivul lor.

Vă mulțumesc tuturor!

Cum am găsit școala?

profesor Mădălina Cristina Dombilici



Odata cu sosirea mea în această școală, am început un nou capitol în viața mea. Ajunsă aici, am fost cuprinsă de tot felul de emoții, amintindu-mi de zilele în care am fost și eu elevă. Nu s-a schimbat nimic! Mergând pe holurile școlii, am observat aceeași liniște din timpul orelor, dar și aceeași agitație atunci când se sună de pauză. Aproape că am uitat că mă aflu într-o școală specială. Copiii sunt exact cum era și generația mea: veseli, bucuroși, plini de viață și energie.

Am sosit în școală plină de emoții și dornică de a învăța lucruri noi atât de la colegi cât și de la copii fiind toți deosebiți și având de învățat câte ceva de la fiecare. Am găsit în școală o diversitate de specialiști, o multitudine de tipologii de oameni, toți diferiți prin felul lor de a fi dar toți cu un lucru comun: de a își face meseria cât mai bine și de a valorifica fiecare calitate și aptitudine a copilului.

Vin cu drag la școală! Este un mediu plăcut și prietenos care îți oferă o căldură și o liniște sufletească și o energie pozitivă pe care eu îmi doresc să o fructific cât mai mult pe viitor.

Cum am găsit eu școala?

profesor Ramona Bolohan



Gânduri de septembrie..... În fiecare an luna septembrie aduce în familia noastră, bucuria unui nou început de an școlar, a revederii, a emoțiilor trăite la auzul pașilor copiilor pe holurile școlii, a clinchetului clopoțelului, care anunță o nouă etapă în dezvoltarea fiecărui dintre noi. Cu pași mărunți și timizi am pășit pe poarta școlii dezorientată și emoționată am înaintat cu gândul de a găsi intrarea în școală ca de acolo să pot ajunge la domnul director. 🧑 În pragul ușii am întâlnit o doamnă tare simpatică cu un zâmbet larg, mi-am făcut curaj și am întrebat încotro să mă îndrept, aceasta explicându-mi pe un ton cald traseul. Am pornit la drum, pășind cu dreptul în noua locație (tradiție învățată de la bunica 🧓), dar pe parcurs ce înaintam către ușa directorului nu am putut să nu observ cât de diferite erau coridoarele față de celelalte școli pe care le mai vizitasem, aici totul era altfel, era și este totul primitiv, pereții sunt viu colorați, pe ei poți găsi și multe informații, de exemplu am observat un fluture mare ce poartă mândru pe aripile sale toți membrii școlii, 🦋 ooo și copacul, un minunat copac ce rodește și se făleşte cu cei mai buni voluntari 🌳 pe ușile claselor sunt fotografii cu profesorii de la clasa respectivă, dar lângă ușă exista avizierul unde sunt afișate mândre lucrările copiilor. Am ajuns în fața ușii directorului emoțiile au devenit tot mai mari și mai puternice, toată lumea era într-o stare de agitație, pregătirile pentru mare deschidere a noului an școlar erau la final, a trebuit să aștept puțin până la sosirea domnului director, dar pentru mine așteptarea a fost cel mai bun moment pentru a-mi mai reveni puțin. Așezându-mă pe un fotoliu și așteptând se apropie o doamna zâmbitoare, un chip atât de luminat și blând, cum doar la o mamă îl poți întâlni, întrebându-mă dacă eu sunt noua colegă, pe moment m-am fost blocat dar ea cu un calm ieșit din comun a continuat conversația și în câteva minute m-a făcut să simt că aparțineam de mult timp acelui loc. 🥰 După conversația avută cu domnul director am mers împreună la clasa în care urma să țin orele, o clasă minunată și plină de culoare, cu un mobilier plăcut colorat și bănuțe mici ca de pitici. Întâlnirea cu "puiții mei" 🧒 a fost nemaipomenită, emoțiile lor venind în clasa I au fost la fel de mari ca și ale mele dar legăturile s-au format repede între noi și am petrecut o zi minunată împreună. Cum am găsit eu școala să vă spun nu mi-ar ajunge nici un top de hârtie să vă pot povesti, dar pe scurt școala este cu totul și cu totul deosebită, dacă nu ești

atent ai putea spune că este o școală din afara țării noastre. Cadrele didactice sunt de asemenea și ele speciale, sunt o adevărată familie, nu pot spune doar colegialitate ci o familie în care toți se ajută între ei, unde iubirea predomină mai presus de orice.

Cum ar fi să fie....Pașcani !!?

profesor Ștefăniță Chelaru



Sfârșitul lui august 2019 aduce și confirmarea!

După ce am lăsat în urmă Răducăneniul cu săptămânala mea escapadă după dealuri, în satul Roșu, la elevul B.M. scolarizat la domiciliu, după lungul drum al Lunganiului și noroaiele și zăpezile Zmeului cu ale sale povești etnicizate, după experiența celor trei ani la școala din Podu Iloaiei și a altor câțiva ani la Târgu Frumos, după anii – cei mai mulți- la Școala Specială C. Păunescu și CJRAE- ”a piece of cake”, după cum ar spune englezul (în privința accesibilității), iată că vine și confirmarea gândului care mă zgândărește de câțiva ani. Da, noul an școlar va fi la Școala Specială Pașcani. Nu a fost să fie nici mai devreme, nici mai târziu. E doar anticipare a destinului sau o nouă provocare ?!?

Nici măcare cei 150 km dus-întors care despart Iași de Pașcani nu lasă loc lamentărilor. Cu convingerea celui ce-și poartă umilința și dreptatea în cuget și-n simțiri, mi-am spus și de data asta ”mergi, că nimic nu e în van”. Iar experiența asta de ”globe-trotter”, după cum ar spune cei din sportul cu balonul rotund, în ciuda neajunsurilor, îți oferă și prilejul de a acumula o bogată experiență profesională.

Despre Școala Specială Pașcani auzisem de multe ori, dar providența a făcut să nu o descopăr până acum. De altfel, Pașcaniul era doar un punct de oprire în pelegrinările mele prin țară....în mod deosebit Codrii Pașcanilor.

Prima impresie după ce am trecut pragul porții de intrare a fost să-mi amintească de arhitectura frumoasă – standardul școlilor românești din vremea celui care a fost de trei ori ministru al educației, Spiru Haret! Și ce ministru!! Apoi am descoperit noii colegi. Iar în prima zi

de școală, elevii școlii. Am descoperit un colectiv frumos, dedicat, care depune toate eforturile să facă mereu azi, ce poate lăsa pe mâine! Mărturie stă bogata activitate, uneori cu caracter de noutate, realizată în cadrul școlii. Un mare bravo!

Deci, întâlnirea cu Școala Specială Pașcani e doar anticipare a destinului sau o nouă provocare? Sunt aproape convins că e vorba de amândouă. Se spune că omul sfințește locul. Fără a avea false pretenții de a duce la îndeplinire o astfel de misiune (nici nu mă pricep), știu totuși că voi trata cu maximă responsabilitate destinul și mai ales că voi adăuga o nouă experiență în cartea vieții.

Nu vă feriți de locuri și oameni noi!

Bine te-am găsit Școala Specială Pașcani!

Bună dimineața!

profesor Mihaela Georgiana Munteanu



Și bune mai sunt diminețile în care te întâmpină copii zâmbind, energici și dornici de a se plimba prin caruselul activităților. Mi-a fost dor de zumzetul lor, atunci când apar la școală, de veselie lor din fiecare dimineață care-ți încarcă bateriile. Copii sunt mai „tari” decât cafeaua și pot da dependență, aceea de a crea lumi magice.

Sunt cuvintele magice cu care ne începem diminețile alături de specialii noștri, care ne dau speranța că vom avea o zi mai bună, în care vom clădi un nou nivel al cunoștințelor, vom mai urca o treaptă a socializării și vom acoperi totul cu iubire. Lăsați grijile la poarta școlii și faceți-le diminețile mai bune, astfel veți avea și voi zile mai liniștite.

Este prima zi de școală
Toți copiii stau pe afară
Chicotesc, râd și glumesc,
Din vacanță povestesc!

Mă bucur să-i regăsesc...
Deși unii nu vorbesc
În ochii când îi privesc
Înțeleg că retrăiesc

Amintirile din vară
Când stăteau desculți afară!
Sună primul clopoțel...
Toți s-adună frumușel
Lângă doamna, lângă domnul
Încercând s-alunge somnul.
După cum știți copii
Vom avea cărți și caiete
Vom picta și marionete,
Cu basme și poezii
Chiar și note veți lua.
Un aspect să nu uitați:
De profesori s-ascultați

Este prima zi de școală
Toți copiii stau pe afară
Chicotesc, râd și glumesc,
Din vacanță povestesc!
Mă bucur să-i regăsesc...
Deși unii nu vorbesc
În ochii când îi privesc
Înțeleg că retrăiesc
Amintirile din vară
Când stăteau desculți afară!
Sună primul clopoțel...
Toți s-adună frumușel
Lângă doamna, lângă domnul
Încercând s-alunge somnul.
După cum știți copii
De azi școala ne va fi
Ca o a doua casă

De azi școala ne va fi
Ca o a doua casă
Vom sta aici și la masă.
Nu va mai fi cald de-acuma
Ba chiar va cădea și bruma
Iar în fiecare zi
Vom avea de scris lecții.
În clasă, teatru va fi.
De joacă nu vom uita,
De citit veți învăța,
Pe părinți să îi iubiți
Oamenii să-i prețuiți
Și astfel veți fi fericiți!

Vom sta aici și la masă.
Nu va mai fi cald de-acuma
Ba chiar va cădea și bruma
Iar în fiecare zi
Vom avea de scris, copii.
Vom avea cărți și caiete
Vom picta și marionete
Cu basme și poezii
În clasă, teatru va fi.
De joacă nu vom uita,
De citit veți învăța,
Chiar și note veți lua.
Un lucru să nu uitați
De profesori s-ascultați
Pe părinți să îi iubiți
Și astfel veți fi fericiți!

Învățăm împreună părinți, profesori, elevi și voluntari pentru a deveni cea mai bună variantă a noastră

profesor Andrei Solonaru



Încep articolul cu o cugetare rostită de Sfântul Ioan Gură de Aur: *"Nu există artă mai frumoasă decât arta educației. Pictorul și sculptorul fac doar figuri, fără viață, dar educatorul creează un chip viu, uitându-se la el, se bucură și oamenii și Dumnezeu".*

În lumea în care trăim astăzi, la nivel educațional este foarte importantă cooperarea *părinte - profesor - elev - voluntar*. Părinții și profesorii sunt principalii factori și totodată factorii tradiționali care ajută elevii în desăvârșirea propriei educații. Acestora li s-au adăugat și alții noi precum: biserică, instituții de cultură, mass-media, etc., iar în cazul nostru voluntarii care asigură o educație non-formală.

O bună comunicare între părinți - profesori - voluntari ajută elevii să se adapteze mai ușor la mediul școlar, să facă față cerințelor școlare, să aibă o prezență la școală foarte bună, să aibă rezultate bune la învățătură.

Prin diferitele modalități de concretizare a colaborării dintre părinți - profesori - voluntari precum:

- ✚ sedințele cu părinții prin care se discută progresele elevilor;
 - ✚ consultații individuale părinte - profesor prin care se oferă informații ale unor probleme comportamentale sau școlare ale elevilor;
 - ✚ participarea părinților și a voluntarilor la diferite activități din școală care oferă acestora posibilitatea cunoașterii mai bine a elevului, a deprinderile sale și capacitatea sa de a socializa cu alți elevi;
 - ✚ plimbări, vizite, excursii, drumeții, serbări în care părinții și voluntarii se implică pentru a sigura siguranța elevilor și totodată pentru a putea împărtăși cu ei diferite emoții
- putem învăța împreună și putem deveni cea mai bună variantă a noastră.

Relația părinte - profesor - voluntar trebuie să se bazeze pe încredere și comunicare. Profesorii și voluntarii trebuie să asculte părinții care povestesc întâmplări din familie în care elevul este implicat, lucru care ajută la evaluarea mediului familial. Pe de altă parte, întâlnirile

părinți - profesori - voluntari sunt prilejuri de a informa părinții de modul cum se comportă copilul lor și de progresele pe care le înregistrează.

Atât noi, profesorii, cât și părinții și voluntarii, cu toții avem răspunderea contribuției și a eforturilor comune pentru a construi o relație de colaborare bună în beneficiul elevului.

Modalități de integrare a copilului cu C.E.S. în școala de masă

profesor Zînica Lungu

Educația integrată și incluzivă se referă la ridicarea tuturor barierelor în învățare și la asigurarea participării tuturor celor vulnerabili la excludere și marginalizare (UNESCO, 2000). Înainte de orice, ea este o abordare strategică desemnată pentru a facilita succesul învățării pentru toți copiii. Școala de tip incluziv este școala de bază accesibilă, de calitate și care își îndeplinește menirea de a se adresa tuturor copiilor, a-i transforma în elevi și a-i deprinde și abilita cu elementele esențiale necesare integrării lor sociale. Educația incluzivă presupune un proces permanent de îmbunătățire a instituției școlare, având ca scop exploatarea resurselor existente, mai ales a resurselor umane, pentru a susține participarea la procesul de învățământ a tuturor elevilor din cadrul unei comunități. Școlile deschise, prietenoase, în care se urmărește flexibilizarea curriculumului, calitatea predării-învățării, evaluarea permanentă și parteneriatul educațional sunt școli incluzive. În România, copiii cu dizabilități au acces la diferite forme de educație și pot fi înscriși, în funcție de gradul de dizabilitate, în sistemul de învățământ special sau în învățământul de masă. Copiii cu deficiențe medii, cu dificultăți de învățare și tulburări de limbaj, cu tulburări socio-afective sau de comportament sunt integrați în școlile de masă unde pot beneficia de servicii educaționale de sprijin. Termenul „cerințe educaționale speciale” desemnează o abordare educativă diferențiată și specializată a elevilor cu deficiențe mentale, dizabilități fizice, afecțiuni somatice, etc. Este o provocare să lucrezi cu copiii cu CES, având în vedere caracteristicile și manifestările tulburărilor cu care se confruntă, dar nu este imposibil pentru că și acești copii au potențial pentru dezvoltare, doar că este necesar să se descopere cele mai potrivite moduri prin care să fie activat. Procesul instructiv-educativ și compensator-recuperator în educația specială se subordonează principiilor didacticii generale, cu mențiunea că este nevoie de flexibilitate și adaptare la particularitățile aptitudinale ale elevilor. În proiectarea

și desfășurarea lecțiilor, cadrele didactice pot valorifica cele mai operante modalități de lucru, îmbinând strategiile didactice tradiționale cu cele moderne, utilizând diverse tehnici terapeutice, obiectivul fiind acela de a crea competențe ce vor asigura autonomia personală și integrarea socio-profesională. Integrarea școlară exprimă atitudinea favorabilă a elevului față de școala pe care o urmează; condiția psihică în care acțiunile instructive-educative devin accesibile copilului; consolidarea unei motivații puternice care susține efortul copilului în munca de învățare; situație în care copilul sau tânărul poate fi considerat un colaborator la acțiunile desfășurate pentru educația sa; corespondența totală între solicitările formulate de școală și posibilitățile copilului de a le rezolva; existența unor randamente la învățătură și în plan comportamental considerate normale prin raportarea la posibilitățile copilului sau la cerințele școlare. În școală, copilul cu tulburări de comportament aparține de obicei grupului de elevi slabi sau indisciplinați, el încălcând deseori regulamentul școlar. Din asemenea motive, copilul cu tulburări de comportament se simte respins de către mediul școlar (educatori, colegi). Ca urmare, acest tip de școlar intră în relații cu alte persoane marginalizate, intră în grupuri subculturale și trăiește în cadrul acestora tot ceea ce nu-i oferă societatea. Datorită comportamentului lor discordant în raport cu normele și valorile comunității sociale, persoanele cu tulburări de comportament sunt, de regulă, respinse de către societate. Aceste persoane sunt puse în situația de a renunța la ajutorul societății cu instituțiile sale, trăind în familii problemă, care nu se preocupă de bunăstarea copilului.

Copiii cu C.E.S. au nevoie de servicii educaționale de sprijin, un curriculum planificat diferențiat, de programe de terapie lingvistică, de tratament logopedic specializat, de programe specifice de predare-învățare și evaluare specializate, adaptate abilităților lor de citire, scriere, calcul, de programe terapeutice pentru tulburări motorii. De asemenea vor beneficia de consiliere școlară și vocațională atât copiii cât și familia acestora.

Stilul de predare trebuie să fie cât mai apropiat de stilul de învățare pentru ca un volum mai mare de informații să fie acumulat în aceeași perioadă de timp. Acest lucru este posibil dacă este cunoscut stilul de învățare al copilului, dacă este făcută o evaluare eficientă care ne permite să știm cum învață copilul, dar și ce și cum este necesar să fie învățat. Unii elevi au nevoie de o terapie a tulburărilor de vorbire și de limbaj și de psihoterapie individuală și de grup pentru sprijinirea integrării pe plan social. De asemenea copiii au nevoie de ajutor suplimentar din partea profesorilor și colegilor, fiind nevoie să primească în activitatea școlară conținuturi și sarcini simplificate, strategii didactice diferențiate la clasă. Copiii cu tulburări vizuale, tulburări

de auz, cu dizabilități fizice, necesită programe și modalități de predare adaptate cerințelor lor educative, programe de terapie, rampe de acces pentru deplasare, asistență medicală specializată, asistență psihoterapeutică.

Copiii ce prezintă tulburări emoționale trebuie să fie din timp identificați astfel încât consultarea psihologului, a medicului neuropsihiatru și terapia să fie făcute cât mai precoce, cu implicarea tuturor factorilor educaționali (familie, cadre didactice, consilier școlar).

Strategii și intervenții utile din partea cadrului didactic:

- Crearea unui climat afectiv-pozitiv;
- Stimularea încrederii în sine și a motivației pentru învățare;
- Încurajarea sprijinului și cooperării din partea colegilor, formarea unei atitudini pozitive a colegilor;
- Încurajarea independenței, creșterea autonomiei personale;
- Încurajarea eforturilor;
- Sprijin, încurajare și apreciere pozitivă în realizarea sarcinilor școlare, fără a crea dependență;
- Folosirea frecventă a sistemului de recompense, laude, încurajări, întărirea pozitivă, astfel încât să fie încurajat și evidențiat cel mai mic progres;
- Crearea unui climat afectiv, confortabil;
- Centrarea învățării pe activitatea practică;
- Sarcini împărțite în etape mai mici, realizabile;
- Folosirea învățării afective;
- Adaptarea metodelor și mijloacelor de învățare, evaluare, etc.

Abordarea incluzivă susține că școlile au responsabilitatea de a-i ajuta pe elevi să depășească barierele din calea învățării și că cei mai buni profesori sunt aceia care au abilitățile necesare pentru a-i ajuta pe elevi să reușească acest lucru. Pentru aceasta școala trebuie să dispună de strategii funcționale pentru a aborda măsuri practice care să faciliteze îndepărtarea barierelor cu care se confruntă elevii în calea participării lor la educație. Putem stabili de asemenea relații de colaborare cu autoritățile locale, părinții și reprezentanții comunității.

Într-o abordare incluzivă toți copiii trebuie considerați la fel de importanți, fiecăruia să îi fie valorificate calitățile, pornind de la premisa că fiecare elev este capabil să realizeze ceva bun. Educația incluzivă (după definiția dată de UNESCO) este un mod de educație adaptat și individualizat în funcție de nevoile tuturor copiilor în cadrul grupurilor și claselor echivalente ca vârstă, în care se regăsesc copii cu nevoi, capacități și nivele de competență foarte diferite. Prin

educația incluzivă este oferit suport - în cadrul școlilor de masă și al claselor normale - copiilor cu dificultăți de învățare, indiferent de originea lor socială sau de tulburările pe care le prezintă și acceptați alături de colegii lor "normali". Conform principiilor drepturilor omului, fiecare copil, indiferent de apartenența sa sau de nivelul de dezvoltare a capacităților sale, are dreptul la o educație de bună calitate, care să conducă în cea mai mare măsură la dezvoltarea capacităților sale cognitive și de integrare socială. Diferențierea școlară pe baza apartenenței la o anumită categorie socială sau a nivelului de dezvoltare individuală este nedreaptă și nu justifică excluderea din școala de masă. Al doilea argument care susține necesitatea mișcării integraționiste este acela că școala de masă este cea care asigură mediul, precum și nivelul de calitate cel mai propice învățământului și însușirii aptitudinilor sociale și cognitive.

Copilul cu deficiențe se adaptează greu la relațiile interpersonale, de aceea părinții trebuie să joace rolul de mediator între copil și persoanele străine. Uneori părinții pot dramatiza excesiv reacțiile inadecvate venite din partea unei persoane străine, identificând o falsă rea intenție într-un gest oricât de neutru. Pe de altă parte, unii părinți refuză să țină cont de dificultățile sociale determinate de deficiență. În acest fel, ei îi împiedică pe copii să înțeleagă și să accepte toate aspectele legate de propria deficiență. Datorită acestui rol suplimentar de mediator, reacțiile părinților în fața unui copil cu deficiență capătă o importanță majoră. Părinții reacționează prin supraprotecție, acceptare, negare sau respingere.

Copiii cu C.E.S. pot prin joc să-și exprime propriile capacități. Astfel copilul capătă prin joc informații despre lumea în care trăiește, intră în contact cu oamenii și cu obiectele din mediul înconjurător și învață să se orienteze în spațiu și timp. Datorită faptului că se desfășoară mai ales în grup, jocul asigură socializarea. Jocurile trebuie însă să fie adaptate în funcție de deficiența copilului. Copiii cu tulburări de comportament trebuie să fie permanent sub observație, iar la cei cu ADHD jocurile trebuie să fie cât mai variate.

Jocul reprezintă pentru copii o modalitate de a-și exprima propriile capacități. Prin joc, copilul capătă informații despre lumea în care trăiește, intră în contact cu oamenii și cu obiectele din mediul înconjurător și învață să se orienteze în spațiu și timp. În timpul jocului, copilul vine în contact cu alți copii sau cu adultul, astfel că jocul are un caracter social. Jocurile sociale sunt esențiale pentru copiii cu deficiențe, întrucât le oferă șansa de a se juca cu alți copii. În aceste jocuri sunt necesare minim două persoane care se joacă și comentează situațiile de joc (loto, domino, table, cuburi, cărți de joc etc.). În perioada de preșcolar se desfășoară mai ales în grup, asigurându-se astfel socializarea. Din acest motiv, copiii cu deficiențe trebuie să fie înscriși la

grădiniță, alături de copiii sănătoși. Copiii sunt curioși, dar practici, astfel că ei vor accepta ușor un copil cu deficiență fizică, care se deplasează în scaun cu roțile sau în cârje. Ei sunt suficient de simpli și deschiși pentru a accepta ușor un coleg cu probleme de sănătate.

Școala va reuși să răspundă cerințelor speciale de educație ale copiilor aflați în dificultate și nevoilor de educație ale familiilor acestora doar prin eforturile ei interne și cu sprijinul tuturor.

BIBLIOGRAFIE:

Gherguț, A. (2006), Psihopedagogia persoanelor cu cerințe speciale. Strategii diferențiate și incluzive în educație, Editura Polirom, Iași

Weihs T J “Copilul cu nevoi speciale”, Ed Triade, Cluj Napoca, 1998

Arcan P, Ciumageanu D “Copilul deficient mintal”, Ed Facla

Verza F “Introducerea în psihopedagogia specială și asistența socială”, Ed Fundatiei Humanitas, 2002.

Spectacolul “Vis de copil”

profesor Verginica Mocanu

O lume minunată li s-a deschis în fața copiilor noștri prin spectacolul „Vis de copil”, - activitate dedicată copilului și copilăriei în fiecare an, ce ajuns la a V-a ediție. Anul acesta pe lângă cântece și poezii interpretate de copiii de la grupul vocal „Mugurașii speciali” elevii noștri au avut parte de mai multe surprize. Un invitat special a fost Iulian Paraschiv - magician și orator. Acesta i-a purtat pe copii în lumea magiei, creând o lume de poveste și dându-i fiecărui copil posibilitatea să vadă imposibilul.



Magie cu cărți de joc, cu flori, cu cercuri , cu bastoane, cu masă plutitoare,... A fost fascinant!... atât pentru oamenii mici, cât și pentru oamenii mari.

Bucuria a fost imensă pentru copiii noștri, mai ales că magicianul le-a promis că le va dezvălui câteva secrete din această artă, iar discursul și captarea atenției au fost iarăși pe măsură.



A urmat un alt moment deosebit prezentat de grupul de la Biserica Romano - Catolică Pașcani, care a antrenat copiii în dans, cântec, mișcare.

Au fost captați, au fost atrași, a fost bucurie, a fost FERICIRE!

Mulțumim tuturor!

Centenar 1918 - 2018

profesor Verginica Mocanu

100 de ani de la Marea Unire! 100 de ani de la Întregirea Neamului Românesc! Unire câștigată prin luptă, prin sacrificiu, prin dorința unui neam, a neamului nostru și a celor sub a căror cârmuire era țara atunci - Regele Ferdinand și Regina Maria. Marele eveniment am considerat că trebuie marcat chiar și de noi, cei speciali. Copiii speciali trebuie să cunoască atât cât pot să înțeleagă că sunt români, că aparțin unui popor, că sunt urmașii unor strămoși care au scris istorie și de care noi trebuie să fim mândri.

Istoria unui popor cuprinde tot ce s-a petrecut pe pământul strămoșesc al aceluia popor, cum s-a transformat acel popor din cele mai vechi timpuri și până astăzi. De-a lungul timpului, poporul român a trăit ani de pace și bunăstare, dar și vremuri de război, de primejdie. Noi suntem moștenitorii unui popor harnic și iscusit pentru care, în vreme de pace, meșteșugăritul, prin olărit,



țesut, cusut, a fost o ocupație primordială, mod de a se manifesta, de a-și câștiga existența. Cusăturile tradiționale românești, desăvârșite în costumele populare românești, în ia autentică, în ștergare, năframe, scoarțe etc., în varietate de modele specifice fiecărei regiuni istorice și chiar fiecărei localități, sunt o mare avuție pe care dorim să o cunoaștem și să o ducem mai departe.

Valorificarea potențialului artistic și creativ al elevului cu CES prin activități dedicate împlinirii a 100 de ani de la MAREA UNIRE a fost tema cercurilor pedagogice –al profesorilor psihopedagogie specială și al profesorilor–educatori - ce s-au desfășurat anul trecut școlar la școala noastră. A fost un eveniment pe care ni l-am dorit la noi și care a făcut să ne mândrim că suntem români. Am dorit să arătăm măreția, dăruirea și hărnicia acestui popor prin activități demonstrative, expoziții de lucrări, materiale ppt, activitate la care ne-am adus aportul atât noi gazdele, cât și invitații noștri—colegi de la celelalte școli speciale din județ.

Noi, Specialii de Pașcani, am vrut să readucem tradițiile în prim-plan, pentru că tradițiile românilor sunt comori ce nu ar trebui uitate, părăsite. De aceea, am considerat că se impune valorizarea tradițiilor și obiceiurilor românești. Un moment deosebit organizat de noi a fost șezătoarea „**Mândru că sunt român!**” care a adunat la un loc elevi de la mai multe clase, părinți și profesori. S-a cântat, s-a vorbit despre înaintași, despre mari eroi și s-a lucrat: s-a cusut, s-au depănat fire, s-a tors. Activitatea s-a desfășurat în colțul tradițional amenajat de către păstrătorii de frumuseți și de către creatorii de frumuseți.

Nu a fost deloc uimitoare dorința fiecăruia de implicare. Au urmat prezentări, multe activități frumoase coordonate de către colegi de la toate școlile, iar aprecierile și mulțumirile sunt pentru fiecare în parte.

Nu ne putem dori decât ca un nou centenar să se deschidă poporului nostru în unitate și pace! Închei aceste gânduri dedicate centenarului cu vorbele lui Brâncuși: ***Iubesc tot ce se înalță!...***

Albastru pentru solidaritate, ediția a VI a, 2019

profesor Alina Mihaela Tătaru

profesor Verginica Mocanu

profesor Oana Monica Plaiu



„Cei afectați de autism au nevoie să-i cunoaștem, să-i înțelegem, să-i integrăm și să le respectăm drepturile, dar și să le arătăm de ce merită să iasă din lumea lor și să o cunoască la rândul lor pe a noastră. Nu poți să-i iei niciodată ceva unui om, fără să-i dai altceva la schimb. Este,

prin urmare, rândul nostru să le arătăm cât de multe lucruri minunate putem face împreună prin comunicare, prin relaționare și prin rezonanță afectivă. Integrarea autistului în lumea nonautistă este însă un proces de lungă durată, gândit și care trebuie să urmărească realizarea unor obiective....”- fragment din cartea Cu autismul la psiholog, de Liviu Predescu

Luna aprilie a fiecărui an se remarcă la nivelul școlii și al comunității locale prin multă energie pozitivă, spirit de solidaritate, empatie și respect față de persoanele diagnosticate cu tulburări din spectrul autist. Campania inițiată cu mulți ani în urmă s-a transformat de la an la an și a reunit mai multe acțiuni incluse în cadrul proiectului educativ **„Albastru pentru solidaritate”**, ajuns la a șasea ediție, fiind înregistrat pentru al doilea an consecutiv și în calendarul activităților educative al Inspectoratului Școlar Județean Iași.

Proiectul s-a desfășurat în parteneriat cu Inspectoratul Școlar Județean Iași, Primăria Municipiului Pașcani, Casa de Cultură „Mihail Sadoveanu” Pașcani, Biblioteca Municipală „Leonard Gavrilu” Pașcani, Clubul Copiilor Pașcani, Fundația „Ancora Salvării” Iași, Asociația „Șansa 2010” Pașcani, Colegiul Național „Mihail Sadoveanu” Pașcani, Liceul Teoretic „Miron Costin” Pașcani, Colegiul Tehnic de Căi Ferate „Unirea” Pașcani, Liceul Tehnologic „Mihai Busuioc” Pașcani, Liceul Tehnologic Economic „Nicolae Iorga” Pașcani și Asociația „Go Care” România.

Activitățile principale organizate au fost:

1. 1 aprilie 2019- **Simpozionul „Alături de copilul cu autism—Să-l cunoaștem mai bine, să-l ajutăm mai mult!”**, desfășurat în sala de conferințe a Primăriei Municipiului Pașcani.



Scopul simpozionului a fost prezentarea unor metode și tehnici eficiente în lucrul cu elevii cu autism de către lectorii invitați: psihoterapeut Tudor Mitsov, care a prezentat tema „Specificul unui alt fel de bizar”, terapeut ocupațional Inge Jose Smelik de la Fundația „Ancora Salvării” Iași, cu tema „Aspecte ale comunicării în TSA”, profesor psihopedagog Raluca Rusu de la Școala Gimnazială Specială „Constantin Păunescu” din Iași, cu tema „Integrarea senzorială - repere practice” și lect. univ. dr.

Oana Dănilă de la Universitatea „Alexandru Ioan Cuza” din Iași, care a prezentat tema „Co-reglarea în relația părinte – copil - școală”.

La activitate, ca audienți, au participat 166 de persoane, părinți ai copiilor cu tulburări din spectrul autist, elevi, profesori din învățământul de masă și din învățământul special și special integrat și alți specialiști doritori de a cunoaște mai bine problematica TSA.

2. 2 aprilie 2019- **Marșul solidarității, flash-mob și funda umană**

Activitatea a avut drept scop informarea și sensibilizarea comunității locale cu privire la problematica autismului, pentru acceptarea și integrarea copiilor cu tulburări din spectrul autist în societate, prin implicarea în realizarea fundei umane, flash mob și participarea la „Marșul solidarității” cu ocazia Zilei Internaționale de conștientizare a autismului din data de 2 aprilie 2019.

Rezultatele activității au fost:

- ✓ realizarea de către participanți a unor bannere cu mesaje de susținere și solidaritate față de copiii cu autism;
- ✓ implicarea comunității locale în desfășurarea în bune condiții a activităților;
- ✓ realizarea fundei umane în piața din fața Primăriei Municipale Pașcani prin colaborarea elevilor și profesorilor de la școlile de masă cu elevii cu TSA din Școala Gimnazială Specială Pașcani;
- ✓ realizarea unui flash-mob de către elevii liceeni de la toate instituțiile de învățământ din Pașcani în vederea conștientizării TSA;
- ✓ realizarea unui clip al evenimentului din data de 2 aprilie 2019



La nivel local, la această activitate au participat aproximativ 600 de persoane: elevi cu TSA și familiile acestora, profesori și elevi din învățământul de masă de la: Liceul Teoretic „Miron Costin” Pașcani, Colegiul Tehnic de Căi Ferate „Unirea” Pașcani, Liceul Tehnologic „Mihai Busuioc” Pașcani, Colegiul Național „Mihail Sadoveanu” Pașcani, Centrul de Servicii Sociale „Sf. Nicolae” Pașcani, Liceul Tehnologic Economic „Nicolae Iorga” Pașcani, Centrul de Studii „Ștefan cel Mare și Sfânt” Pașcani, Școala Gimnazială „Iordache Cantacuzino” Pașcani, Școala Gimnazială Lunca Pașcani, Școala Profesională Tătăruși, Școala Gimnazială Hîrtoape, Grădinița cu Program Normal nr. 1 Pașcani, Grădinița cu Program Normal Cozmești, Școala Gimnazială Cozmești, Școala Gimnazială Feredeni, structura Poiana, Școala Gimnazială Sirețel, Școala Profesională Cristești, asociațiile non-guvernamentale Fundația „Ancora Salvării” Iași, Asociația „Șansa 2010” Pașcani, Asociația „Go Care” România, Asociația Gipsy Eye.

În acest proiect s-au solidarizat și unități de învățământ din țară care au realizat Marșul solidarității și funda umană la nivelul comunității locale. Școlile participante la nivel național care au multiplicat acțiunea școlii noastre au fost:

1. Liceul Agricol „Mihail Kogălniceanu” Miroslava, județul Iași

2. Liceul Teoretic „Lascăr Rosetti” Răducăneni, județul Iași

3. Școala Gimnazială „Profesor Mihai Dumitriu” Valea Lupului Iași

4. Centrul Școlar de Educație Incluzivă Negrești-Vaslui

5. Școala Gimnazială „Grigore Moisil” Galați

6. Școala Gimnazială Sîngeorz Băi, județul Bistrița Năsăud

7. Centrul Școlar pentru Educație Incluzivă nr.1 Tg. Mureș

8. Școala Gimnazială „Teleki Domokos” Gornești, județul Mureș

9. Școala Gimnazială Ibănești, județul Mureș

10. Școala Gimnazială Sacoșu Turcesc, județul Timiș

11. Colegiul Național „Gheorghe Lazăr” București

12. Școala Gimnazială „Lucian Blaga” Ocna



Mureș, județul Alba

13. Școala Gimnazială nr.1 Râmnicu Sărat,
județul Buzău

14. Școala Gimnazială Tîmboești, județul
Vrancea

15. Școala Gimnazială „Mihai Eminescu”
Ghermănești, Snagov, județul Ilfov

16. Școala Clinceni, județul Ilfov

17. Școala Gimnazială Săpoca, județul Buzău



Le mulțumim tuturor celor ce ne-au fost alături prin implicare și dăruire! După cum se vede și din imaginile de mai sus, au fost mai multe modalități de a marca această zi, dar, indiferent de modul de manifestare, mesajul de cunoaștere a problematicei și de sprijinire a copiilor cu autism a fost transmis și sperăm că aduce beneficii.

3. Expoziția „Lumea văzută prin ochii copilului cu autism”,

ce a avut ca locații de desfășurare Școala Gimnazială Specială Pașcani, Primăria Municipiului Pașcani, Casa de Cultură „Mihail Sadoveanu” Pașcani, Biblioteca Municipală „Leonard Gavriliu” Pașcani și s-a derulat în perioada 26 martie - 19 aprilie 2019.

Expoziția s-a adresat elevilor cu tulburări din spectrul autist, din clasele 0-XII din învățământul special și special integrat, având ca scop valorizarea potențialului artistic al elevului cu TSA.

Au participat cu lucrări 109 elevi de la mai multe unități școlare atât din județ cât și din țară precum Liceul Tehnologic Special „Ion Teodorescu” din Slobozia, Centrul Școlar de Educație Incluzivă Sighetul Marmației, Centrul Școlar de Educație Incluzivă Craiova, Școala Gimnazială „Vasile Conta” Iași, Școala Gimnazială „Ion Simionescu” Iași, CJRAE/Școala Gimnazială Specială „C-tin Păunescu” Iași, Liceul Teoretic „Miron Costin” Pașcani, Școala Gimnazială „SF. Cuv. Parascheva” Smârdan, Galați, Școala Gimnazială „Al. Vlahuță” Iași, Școala Gimnazială „Dimitrie Sturza” Popești, Școala Gimnazială Specială Pașcani.

Acest proiect aduce beneficii în special grupului țintă căreia i se adresează, copilului cu autism și familiei acestuia, profesorilor care lucrează cu copilul cu astfel de tulburări, dar și societății, în general, pentru că prin activitățile propuse se face încă un pas spre aprofundarea cunoștințelor legate de această tulburare, spre acceptarea existenței acesteia și a necesității intervenției în mod sistematic și aprofundat. Acest proiect permite dezvoltarea și evoluția socială, prin cultivarea valorilor de toleranță, acceptare, colaborare, sprijin specializat. Ca un prim rezultat vizibil al acestui proiect s-a înregistrat la nivelul școlii disponibilitatea celor din jur de a fi voluntari și de a se implica în activități alături de copilul cu autism.

Special de Pașcani la 42 de ani de existență

profesor Alina Mihaela Tătaru

profesor Cătălin Constantin Condrea



Deja a devenit o tradiție, ca în fiecare an, la începutul lunii decembrie, comunitatea noastră școlară să îmbrace straiete de sărbătoare, marcând importanța educației și valorile ei. Calitatea educației este dată de o transformare inovatoare, căutându-se în permanență o diversificare a funcțiilor școlii în scopul dezvoltării acesteia ca centru de resurse pentru elevi și părinți, dar și pentru ceilalți membri ai comunității.

Astfel, în perioada 5 - 7 decembrie 2018, Școala Gimnazială Specială Pașcani a sărbătorit 42 de ani de învățământ special și special integrat și cu acest prilej s-au organizat activități specifice sub genericul „Zilele școlii”.

În prima zi, Special la Centenar/Voluntarii Speciali de Ziua Internațională a Voluntariatului, a avut loc la Școala Gimnazială Specială Pașcani festivitatea de deschidere la care au participat reprezentanți ai Inspectoratului Școlar Județean Iași, Consiliului Județean Iași, Primăriei Municipiului Pașcani, Casei Corpului Didactic Iași, Centrului Județean de Resurse și Asistență Educațională Iași, Direcției Generale de Asistență Socială și Protecția Copilului Iași, instituțiilor de învățământ din municipiu, școlilor speciale din județ, membri ai Asociației pentru Valori în Educație, cadre didactice, elevi, părinți.

În această zi au fost oferite distincții realizate în atelierul de art-terapie al școlii, constând în machete personalizate, liceelor de unde provin elevii voluntari care activează în Școala Gimnazială Specială Pașcani, a fost lansată noua piesă muzicală a școlii, interpretată de grupul vocal al școlii noastre, în colaborare cu elevii clasei a III a, prof. învățământ primar Mantali Mirela de la Liceul Tehnologic „Mihai Busuioc” Pașcani, grup vocal coordonat de prof. Lungu Zinica și prof. Mocanu Verginica. În aceeași zi a avut loc lansarea revistei școlii cu nr. 12 „Specialii de Pașcani”, coordonată de profesorul de religie, pr. Solonaru Andrei.

Voluntarii și-au exprimat mesajele despre activitatea lor în școală noastră, printr-un clip video „Sunt voluntar special”, realizat de elevii voluntari de la Liceul Teoretic „Miron Costin” Pașcani Ghervasă Cristian, Chelariu Cosmin și Muraru Silviu Andrei.



A doua zi, în data de 6 decembrie, a fost organizată o serbare dedicată „Sfântului Nicolae”, iar cadourile mult așteptate de la Moș Nicolae au fost aduse de voluntarii Asociației „Go Care” România.

A treia zi, pe 7 decembrie, a fost ziua părinților speciali și s-a organizat, în parteneriat cu Fundația „Ancora Salvării” Iași, un work-shop cu tema „De mic trebuie să fiu independent”. În partea a doua a activității s-au realizat ateliere de lucru la clase, în cadrul cărora părinții împreună cu copiii și profesorii lor au realizat diferite decorațiuni pentru sărbători.

Școala, ca factor central de educație are obligația de a organiza o susținută activitate care să promoveze imaginea școlii prin rezultatele activității elevilor, să permită exprimarea elevilor în diverse moduri. Activitățile derulate cu ocazia Zilelor Școlii Gimnaziale Speciale Pașcani pornesc de la premisa că fiecare proiect este o experiență de învățare, o modalitate atractivă și eficientă prin care elevii, cadrele didactice și colaboratorii (alte persoane implicate în proiect) lucrează împreună, identifică, rezolvă și învață împreună.

La mulți ani tuturor specialilor de Pașcani!

„Little scientists building and design Europe”

profesor Alina Mihaela Tătaru



În data de 17 octombrie 2018, Specialii de Pașcani au primit vizita delegației din cadrul proiectului ERASMUS+, K1-parteneriate strategice, „Little scientists building and design Europe”, proiect implementat de Școala Gimnazială Lunca Pașcani.

Delegația a cuprins profesori și elevi din 7 țări (Irlanda, Lituania, Germania, Grecia, Italia, Suedia și România). Profesorii și elevii au vizitat școala, au interacționat cu elevii noștri, au lucrat împreună în cadrul a patru ateliere cu activități tradiționale: au gătit sarmale în laboratorul de bucătărie, au descoperit misterul lutului în atelierul de olărit, au cusut motive populare românești și au pictat spații mioritice. Profesorii din delegație au participat la un seminar de prezentare a sistemului de învățământ special și special integrat românesc.

Activitățile variate și specifice culturii românești au fost foarte apreciate de membrii delegației Erasmus+.

Mulțumim partenerilor noștri de la Școala Gimnazială Lunca Pașcani pentru oportunitatea de a participa în cadrul proiectului!

Școala noastră participă în programul „Fiecare copil merită o poveste”

profesor Alina Mihaela Tătaru

profesor Cătălin Constantin Condrea



În luna noiembrie 2018 Școala Gimnazială Specială Pașcani a fost gazda programului pilot național „Fiecare copil merită o poveste”, implementat de Asociația OvidiuRo – Agenția pentru Educație Timpurie în parteneriat cu Inspectoratul Școlar

Judeţean Iaşi, proiect ce presupune oferirea de resurse educaţionale - în special cărţi ilustrate pentru copii - şi formarea de profesori cu scopul de a creşte calitatea educaţiei în fiecare judeţ. În cadrul proiectului, elevii cu cerinţe educaţionale speciale au beneficiat de ateliere de lectură şi de câte o carte cu poveşti pentru acasă.

Trei profesori din cadrul şcolii au participat la trainingul susţinut de **Asociaţia OvidiuRo** la Colegiul Naţional din Iaşi, unde s-au format în predarea de resurse şi metode de dezvoltare a limbajului, a comunicării şi a premiselor citirii şi scrierii, pe care le-au disemina tuturor profesorilor din şcoală.

La nivelul fiecărui judeţ, programul „Fiecare copil merită o poveste” presupune, pe lângă formarea de profesori formatori, sesiuni de citit cu copiii, amenajarea centrelor de bibliotecă - şi alte activităţi conexe: întâlniri de lucru cu profesorii, vizite şi ateliere cu copiii şi părinţii în comunităţile din judeţ în care OvidiuRo a avut intervenţii prealabile, dar şi întâlniri cu directorii de şcoli şi cu bibliotecarii din judeţ.

La nivel naţional, până la finalul anului 2019, prin programul pilot „Fiecare copil merită o poveste”, OvidiuRo va implementa un mix de intervenţii constând în (1) 400 de centre de bibliotecă adaptate vârstei preşcolare (2) formarea unui număr de 35.000 de profesori în metode de dezvoltare a comunicării orale şi a premiselor citirii şi scrierii folosind cărţi ilustrate, inclusiv un kit de literaţie pentru fiecare profesor şi (3) distribuirea a 260.000 de cărţi ilustrate pentru copiii din mediul rural, prin proiectul „Prima mea Carte”.

Misiunea Asociaţiei OvidiuRo este ca fiecare copil sărac să beneficieze de educaţie timpurie de calitate şi să devină, astfel, un membru activ al societăţii româneşti. OvidiuRo îşi



propune ca în 2018 să formeze peste 10000 de profesori de învăţământ preşcolar, în special din mediul rural, în dezvoltarea alfabetizării timpurii folosind cărţi ilustrate, să dezvolte Centre de bibliotecă în grădiniţele rurale şi să distribuie zeci de mii de cărţi pentru acasă copiilor din cele mai sărace comunităţi rurale din ţară.

În şcoala noastră se realizează ateliere de lectură susţinute de profesorii de la clase cât şi prin voluntariat de părinţii elevilor şi de alţi profesori şi elevi voluntari de la alte şcoli.

Ziua Educației cu specialii de Pașcani

profesor Alina Mihaela Tătaru



Activitățile dedicate ZILEI EDUCAȚIEI s-au desfășurat la noi în școală sub formă de ateliere, în cadrul cărora elevii au realizat picturi și colaje cu tema „Toamna”, cusături tradiționale, moment de teatru, puzzle pe tema educației, diverse forme din lut, jocuri de mișcare, colaj cu tema „Școala mea”. O surpriză care a înveselit chipurile copiilor a venit din partea Asociației „Șansa 2010” Pașcani, căreia îi mulțumim. Elevii au fost încântați de produsele realizate, de materialele cu care au lucrat și de jocurile propuse. Vremea frumoasă ne-a îndemnat să ne simțim bine și în aer liber, într-o atmosferă muzicală, propice exersării talentului artistic. Au fost alături de noi în cadrul atelierelor de lucru voluntarii de la Colegiul Tehnic de Căi Ferate „Unirea” Pașcani, Liceul Teoretic „Miron Costin” Pașcani, Școala Gimnazială „Iordache Cantacuzino”, Liceul Economic Tehnologic „Nicolae Iorga” Pașcani și Colegiul Național „Mihail Sadoveanu” Pașcani. Un alt eveniment de impact a fost flash-mobul realizat la Școala Gimnazială Lunca Pașcani cu elevii integrați și cu voluntarii de la școlile din oraș.

CLUB IMPACT SPECIAL, model de educație prin experiență

lideri,

Oana Monica Plaiu și Alina Mihaela Tătaru



Fundația Noi Orizonturi inovează și susține modele de educație prin experiență, care-i împuternicesc pe tineri să se dezvolte pe sine, comunitatea și lumea în care trăiesc. La nivel național, Fundația Noi Orizonturi dezvoltă programe educaționale precum:

IMPACT – învățare prin proiecte de serviciu în folosul comunității

VIATA – educație prin aventură

ȘCOLI COMUNITARE – cursuri de formare, facilitare, susținere financiară pentru școli

ARHITECTII EDUCAȚIEI – cursuri, resurse și programe de formare pentru cadrele didactice

Cu ajutorul acestora, copii și tineri între 11 și 18 ani devin mai implicați, mai responsabili și mai încrezători în forțele proprii. Ei dobândesc valori, atitudini și abilități care pot să-i ajute cu adevărat în viață.

Fundația Noi Orizonturi își dorește o societate în care copiii și tinerii cresc în sol fertil, își împlinesc potențialul și îl folosesc pentru dezvoltarea comunității și lumii în care trăiesc. Crede în puterea transformatoare a educației experiențiale și în capacitatea educatorilor și liderilor de organizații și comunități de a sprijini tinerii să devină mai buni, mai puternici, mai înțelepți.

Proiectele de serviciu în folosul comunității scrise și implementate de Cluburile Impact îi provoacă pe tineri să privească în jur, să identifice probleme și să găsească, singuri, căi de rezolvare a lor. Acesta proiecte sunt principalul instrument de învățare în IMPACT, pentru că îi ajută pe tineri să-și dezvolte abilități de viață completând astfel cunoștințele dobândite în școală. Ajung astfel tineri care se simt responsabili pentru comunitatea în care trăiesc. Capabili de a-și argumenta punctele de vedere și de a lua decizii în favoarea celor din jur, pregătiți să își asume un rol activ, cu încredere în forțele proprii, încrezători că împreună pot produce schimbare, conștienți de procesul de dezvoltare personală prin care trec, tinerii ajung să înțeleagă voluntariatul ca pe o resursă; îi percep miza pe termen lung, inclusiv în ceea ce privește provocările vieții profesionale. IMPACT (acronim de la Implicare, Motivare, Participare, Acțiune, Comunitate, Tineri) înseamnă o rețea de cluburi de inițiativă comunitară pentru tineri. IMPACT este un instrument puternic de schimbare socială. În prezent există peste 180 de cluburi în peste 20 de județe, unele dintre ele cu o vechime mai mare de 10 ani. Cluburile implementează anual +200 de proiecte de serviciu în folosul comunității, pe teme diverse: de la solidaritate, până la mediu și educație. Cluburile IMPACT sunt deschise în școli, dar există cluburi și la biblioteci, centre de tineret sau chiar pe lângă parohii. Cluburile IMPACT sunt coordonate de minim 2 lideri dispuși să lucreze suplimentar cu elevii lor, în regim de voluntariat. Fără ei, transformarea tinerilor ar fi imposibilă.

Pentru furnarea acestor lideri există Academia Impact, programul de transFORMARE pentru profesori experiențiali, un „câmp de antrenament” pentru cei care vor să aplice metodele de învățare experiențială – și în special a celei de service learning – în școala românească.

Școala Gimnazială Specială Pașcani a aplicat la finalul verii pentru înscrierea în Academia Impact, proiect al Fundației Noi Orizonturi. Ne bucurăm că Fundația Noi Orizonturi și mentorul nostru pentru un an de zile, d-na Bulgagiu Liliana, „a pariat” pe noi și astfel am devenit beneficiarii unei burse în cadrul acestui program care sprijină formarea a doi lideri profesori, dar și deschiderea, inițierea și dezvoltarea unui club IMPACT pe parcursul a 18 luni, grație finanțării Romanian-American Foundation și Lidl.

Startul s-a dat pe 28 august, când 2 profesori, Oana Monica Plaiu și Alina Mihaela Tataru, au participat pe parcursul a 3 zile la un curs intensiv de formare pe tema învățării experiențiale alături de ceilalți 22 viitori lideri Impact din regiunea N-E a Moldovei. Cursul de formare, acreditat de Ministerul Educației, are trei module și presupune șase zile de formare.

Programul va finanța și primele 2 proiecte de Service Learning inițiate și derulate de viitorii membri ai cluburilor IMPACT, adică ELEVII DE IMPACT.

În urma unei etape de recrutare a membrilor impact s-au înscris și activează în club 23 de elevi, cu vârste cuprinse între 12 și 18 ani, proveniți din 3 școli pășcănene: Școala Gimnazială Specială Pașcani, Liceul Teoretic „M. Costin” Pașcani, Colegiul Tehnic de Căi Ferate „Unirea” Pașcani.

Întâlnirile de club sunt săptămânale, pe parcursul a cel puțin 1 oră și 45 de minute, în incinta Școlii Gimnaziale Speciale Pașcani și sunt organizate și facilitate de către cei 2 lideri.

Pentru implementarea unui proiect de serviciu în folosul comunității clubul parcurge mai multe etape.

Formarea și pregătirea grupului este prima etapă în cadrul proiectelor de învățare prin serviciu în folosul comunității, etapă în care se construiește identitatea grupului, sunt clarificate scopurile și așteptările grupului, sunt definite normele și valorile după care se vor ghida membrii clubului. În această etapă, tinerii încep să se cunoască între ei, sunt provocați să se autoevalueze, încep să contureze un scop comun, își stabilesc reguli de grup și scriu „Contractul de valori,” se angajează în atingerea unor obiective de învățare personale.





Clubul nostru a parcurs această etapă în 6 săptămâni și cu ajutorul jocurilor și a poveștilor, însoțite întotdeauna de reflecție, cei 23 de membri și liderii lor au învățat să lucreze împreună, au aflat tot felul de lucruri utile despre viață și despre ei, au dat nume clubului - **CLUB IMPACT SPECIAL**-, și-au creat un logo și au lucrat la propria pagină de facebook. Acest proces ne-am dorit să îi ajute să-și extragă lecțiile potrivite, pe care le pot aplica și în alte contexte din viața reală. Fiecare activitate face parte dintr-un curriculum pus la dispoziție de către Fundația Noi Orizonturi care a fost elaborat în urma multor ani de practică în cluburile Impact. Curriculumul este structurat pe șase module, care corespund pașilor oricărui proiect de învățare prin serviciu în folosul comunității.

Al doilea pas sau a doua etapă în proiectul de învățare prin serviciu în folosul comunității este *Analiza comunității și identificarea comorilor*.

În această etapă se află momentan și Club Impact Special. Membrii clubului sunt ghidați și provocați să colecteze și să prelucereze informații despre „comorile” comunității, despre comorile patrimoniului natural și cultural al comunității lor. În decurs de câteva săptămâni tinerii vizitează comunitatea, observă problemele din jurul lor, citesc presa locală, discută cu vecini, colegi, autorități, antreprenori, experți din comunitate pentru a identifica elementele de patrimoniu natural și cultural explicând importanța păstrării / conservării patrimoniului. Apoi alcătuiesc o hartă a comunității și inventariază „comorile” identificate, pe care le vor analiza cu intenția de a selecta trei comori de interes pentru un viitor proiect. Tinerii vor fi ghidați să identifice resurse și posibilele elemente ajutătoare din comunitatea lor care ar putea să-i susțină în proiectele lor viitoare.

A treia etapă în proiectul de învățare prin serviciu în folosul comunității constă în *Stabilirea obiectivelor*. Membrii clubului vor fi ghidați în luarea deciziilor privind proiectul ales și în planificarea acestuia. Ei își clarifică și planifică obiectivele de învățare înțelegând în acest sens diferența între un proiect și un proiect de învățare prin serviciu în folosul comunității. Este o etapă în care se creează o nouă motivație, în jurul proiectului, crește atașamentul față de comunitate și comorile acesteia, identitatea de grup devine mult mai puternică.

Etapă a patra constă în *planificarea implementării proiectului*. Membrii clubului vor opera îmbunătățiri ale proiectului pe baza feedback-ului primit din partea partenerilor (sponsori, finanțatori, experți), vor discuta importanța primirii de feedback pe proiect sub formă de puncte

tari și recomandări de îmbunătățire și vor fi încurajați să primească acest feedback cu o atitudine deschisă și constructivă. De asemenea, participanții vor fi ghidați să-și asuma roluri clare, recunoscând rolurile complementare în echipă la implementarea unui proiect.

După *perioada de implementare a proiectului*, scopul modulul cinci, *Evaluarea învățării și a rezultatelor proiectului*, este de a stimula reflecția cu privire la învățare și contribuția în comunitate în urma implementării unui proiect de învățare prin serviciu în folosul comunității. În această etapă membrii clubului au experiența implementării proiectului, se cunosc bine, au avut poate oportunitatea de a se norma și de a performa ca grup.

În etapa a șasea, în iunie 2020, clubul va încheia un ciclul al învățării prin serviciu în folosul comunității. Scopul *Sărbătoririi* este de a recunoaște rezultatele muncii copiilor și a-i motiva pe viitor prin sărbătorirea finalizării proiectului. Copiii pot fi conștienți de procesul prin care au trecut și de toate tipurile de rezultate atinse. Grupul va fi pregătit să treacă la un nou proiect, dar nu înainte de a sărbători rezultatele și procesul prin care au trecut.



Club Impact Special, prin vocile tinerilor, Andrieș Ioana, Apostol Claudia Maria, Balcan Sabina, Bran Ioana Andreea, Bucătaru Gabriel, Ciucurel Raluca, Creangă Cristina, Enache Elena, Garofa Maria, Gherasă Bariz Nicu, Jalaboi Elena, Mantali Dănuț, Oatu Miruna Alexia, Păuleț Ana Maria, Pîrlea Noris Ruben, Prună Elena, Puiu Larisa Maria, Sihleanu Cristina, Todirică Diana, Tudor Iuliana, Turcu Diana, Țăpoi Andrei, Zodieru Ancuța și ale liderilor, Plaiu Oana Monica și Tătaru Alina Mihaela, vă provoacă să fiți și voi „schimbă lume”!

Bibliografie/surse:

Ghid de facilitare pentru liderii GreenIMPACT - ediție adaptată după Curriculum Cetățenie Activă IMPACT -elaborat de către Fundația Noi Orizonturi în cadrul proiectului „GreenIMPACT”, cu sprijinul partenerilor săi, Romanian-American Foundation și Lidl

<https://www.noi-orizonturi.ro/>

Tabăra „Artiștii Speciali”—ediția a II-a

profesor Alina Mihaela Tătaru

profesor Verginica Mocanu



Organizarea unei tabere de vară poate fi o provocare, dar pentru noi, *Specialii de Pașcani*, a fost o reușită și în anul trecut școlar. Astfel, în perioada 24 - 28 iunie 2019 am organizat a doua ediție a taberei de art-terapie „Artiștii Speciali”, printr-un proiect finanțat de Fundația Comunitară Iași. Aceasta a organizat acțiunea *Cros pentru școli Pașcani*, în data de 11 mai 2019, la care și noi, elevi, părinți și profesori, ne-am înscris și am participat cu plăcere, pentru a strânge fonduri pentru finanțarea proiectului.

Printre activitățile de strângere de fonduri am organizat bazarul de Paști, unde am expus în holul Casei de Cultură „Mihail Sadoveanu” Pașcani obiecte realizate de elevii școlii noastre și am participat și la spectacolul caritabil organizat de Crucea Roșie, subfiliala Pașcani „Voce, nu ecou”.



Astfel, 32 de elevi, 8 părinți și 13 profesori au petrecut cinci zile într-o atmosferă în care s-au bucurat de frumusețile ținutului Neamț, fiind găzduiți cu multă căldură la Mănăstirea Mănăstirea „Sfinții Arhangheli Mihail și Gavriil” – Petru Vodă, ctitorită în anul 1991, în Poiana Hașca din Munții Stânișoarei, de către Arhimandritul Iustin Pârvu.



Scopul taberei a fost îmbunătățirea gradului de recuperare, dezvoltare personală și socială a copiilor cu cerințe educaționale speciale din Școala Gimnazială Specială Pașcani prin participarea acestora la atelierelor: art-terapie-olărit, cusături/ gherghef, pictură pe șevalet, fotografie și vizitarea obiectivelor turistice. Echipa de implementare formată din profesorii din școală a pregătit un program variat, cu activități adaptate specificului deficiențelor elevilor participanți în tabără, în care s-au îmbinat armonios activitățile din cadrul atelierelor cu drumețiile și excursiile tematice.

Olăritul utilizat ca o terapie complementară pentru copiii cu CES a reușit să-i atragă pe aceștia în joaca cu lutul până la realizarea unor vase deosebit de frumoase impregnate cu energia și pasiunea copiilor care l-au modelat. În cadrul atelierului de pictură copiii au reprodus în creație proprie frumusețile naturii observate, la cusături și gherghef copiii și-au dovedit măiestria de purtători ai meșteșului românesc, iar fotografiile speciali au surprins cele mai surprinzătoare priveliști din zonă și au surprins momentele. Toate atelierelor au fost realizate sub îndrumarea profesorilor îndrumători, dar și cu sprijinul părinților: părinții au fost cei ce au ajutat atât la organizarea atelierelor, la buna desfășurarea a activităților, cât și la organizarea programului fiecărei zile de tabără.

Lucrările realizate de copii în tabără au fost expuse într-o expoziție la școală, în luna septembrie.

Programul taberei a mai cuprins drumeții în zonă și excursii la Mănăstirea Neamț, Casa Memorială Ion Creangă din Humulești, Mănăstirea Agapia, Mănăstirea Sihla, Mănăstirea Sihăstria, Barajul Bicăz, Cheile Bicăzului, Lacul Roșu. Copiii s-au bucurat de plimbarea cu vaporețul pe Barajul Bicăz și cu barca la Lacul Roșu, dar și de celelalte atracții din zonele vizitate.



Activitățile desfășurate au fost apreciate și de părinții participanți care speră ca această tabără să se desfășoare anual deoarece le oferă copiilor lor amintiri de neuitat din vacanța de vară. „M-am bucurat să particip pentru prima oară în această tabără. Mi-au plăcut toate activitățile, în special excursiile la Lacul Roșu, Cheile Bicăzului și mănăstiri, locuri pe care nu le-am mai vizitat

niciodată” a declarat un părinte însoțitor al unui copil participant în tabără.

Mulțumim tuturor sponsorilor pentru reușita acestui frumos proiect:



Voluntariat-implicare și rezultate

profesor Adriana Gîrbu



MOTTO:

Dacă mi se spune-uit
Dacă învăț-îmi amintesc
Dacă mă implic-învăț

Implicare-a fost deviza sub care s-a desfășurat întreaga activitate din cadrul Strategiei Naționale de Acțiune Comunitară, în anul școlar 2018-2019

Obiectivele urmarite de activitățile SNAC au fost:

- Încurajarea implicării elevilor, ca voluntari, în activități desfășurate cu persoane aflate în dificultate, în scopul susținerii procesului de incluziune socială și de dezvoltare educațională personală a acestora
- Realizarea incluziunii și implicării persoanelor aflate în dificultate, prin angajarea tuturor celor interesați într-un program educațional de activități ce promovează intens incluziunea socială
- Includerea persoanelor izolate din punct de vedere social în viața comunităților lor locale prin activități desfășurate în comun
- Dezvoltarea educațională a voluntarilor

Prima acțiune din cadrul SNAC a fost **Săptămâna fructelor și legumelor donate**, o activitate prin care un număr mare de școli partenere au colectat o cantitate considerabilă de fructe, legume și alte alimente, care au fost donate atât bucătăriei-laborator a Școlii Gimnaziale Speciale Pașcani, cât și unor familii cu situații materiale precare.

Proiecte precum, **Vreau să ajut!**, **Nouă ne pasă!**, **Pentru un zâmbet de copil**, **Bucurie prieteniei**, **Dăruiește un zâmbet!**, prin activitățile lor au creat o punte de legătură între elevi voluntari din școlile de masă și elevi beneficiari de la Școala Gimnazială Specială.

Un proiect important și ajuns deja la ediția a XI a, a fost Concursul Național de Dans **Împreună pentru viitor**, concurs la care cele două formații de dans, tradițional și modern, alcătuite din elevi beneficiari de la Școala Gimnazială Specială și elevi voluntari de la Liceul Teoretic Miron Costin Pașcani, au participat și obținut premii importante. Astfel, formația de dans

modern **Iris** a obținut locul I la faza județeană și regională și a participat la faza națională , desfășurată la Sighetul Marmăției. De asemenea formația de dans tradițional **Busuiocul**, a obținut locul II la faza județeană a concursului.

Aflat la cea de a doua ediție, proiectul **Cutia cu surprize**, desfășurat la începutul lunii martie, a mobilizat din nou un număr impresionant de elevi voluntari și cadre didactice, într-o campanie de strângere și donare de dulciuri, jucării și rechizite. Copiii cu nevoi speciale au descoperit cu bucurie și încântare surprizele din cutiile frumos ambalate și pregatite de colegii lor de la școlile de masă.



În urma implicării în astfel de proiecte, atât elevii voluntari cât și elevii beneficiari au avut ocazia să învețe că pot schimba ceva dacă au inițiativă și că aportul lor contează, au înțeles ce înseamnă generozitatea, compasiunea, toleranța, respectul pentru semenii, mulțumirea sufletească pe care o ai atunci când dăruiești.

Cadouri pentru copiii speciali

profesor Alina Mihaela Tătaru



Cu ocazia sărbătorilor pascale, jandarmii ieșeni împreună cu partenerii lor de la Clubul Sportiv Risei Iași și Școala Gimnazială Internațională Spectrum Iași au adus un strop de bucurie în sufletele copiilor speciali, oferindu-le momente și cadouri de neuitat.

Au avut loc mai multe prezentări de arte marțiale și exerciții de dresaj canin, iar, la final, toți copiii au primit cadouri, constând în fructe, dulciuri, jucării și rechizite.

Darurile au fost cumpărate din banii rezultați în urma activității de strângere de fonduri derulată la nivelul Inspectoratului de Jandarmi Județean Iași, dar și cu ocazia



Finalei Campionatului Național de Karate Tradițional pentru Copii, manifestare organizată de Clubul Sportiv Shotokan Fudokan - Karate Risei Iasi.

Elevii noștri le-au pregătit, la rândul lor, momente artistice, prin trupele de dans Iris și Busuicoul și prin grupul vocal „Mugurașii speciali”.

Mulțumim pe această cale tuturor celor implicați în această campanie și vă asigurăm că sunteți oricând bineveniți în rândul specialilor de Pașcani!

Șotronul didactic

profesor Cătălina Roxana Panțâr

profesor Irina Oana Apătăchioae



Motto „ Un profesor care încearcă să predea fără a le inspira elevilor dorința de a învăța, nu face decât să bată cu ciocanul într-un fier rece.” (Horace Mann).

Acest proiect face parte din cadrul planului de dezvoltare instituțională, aplicat în cadrul Școlii Gimnaziale Speciale Pașcani, ca program de interasistență pentru cadrele didactice. Prin implementarea acestui proiect se dorește reglarea și monitorizarea demersului educațional/terapeutic al școlii, implicarea unui număr mare de profesori, în special cadrele didactice debutante. Toate acestea duc la îmbunătățirea procesului instructiv - educativ, realizarea de activități atractive, moderne și captivante. Proiectul a fost implementat pentru prima dată în semestrul al doilea, al anului școlar 2018 -2019, în lunile februarie -iunie, continuând în acest an școlar. Chiar de la începutul acestui proiect s -au înscris un număr semnificativ de cadre didactice care au desfășurat activități diverse. Proiectul și-a lărgit porțile prin colaborarea cu Liceul Teoretic „Lascăr Rosetti” Răducăneni, realizându-se schimburi de experiență între cele două instituții școlare.Toate acțiunile din cadrul proiectului au condus la obținerea feedback- ului pozitiv.

Mulțumim tuturor celor care s-au implicat și au făcut posibilă desfășurarea acestui proiect important, atât pentru profesori,cât și pentru elevi.

Cuprins

Să devenim cea mai bună variantă a noastră, Director Cătălin Constantin Condrea.....	1
Călătorie în spațiul special, Asistent social , Mihaela Hobincă	2
Designul educațional pentru copiii cu TSA, profesor Cătălin Constantin Condrea, profesor Raluca Teodora Popovici, profesor Roxana Ioana Manoliu.....	3
Elevii mei iscusiți, profesor Verginica Mocanu.....	10
Parteneriatul și rolul implicării părinților, voluntarilor în educația copiilor, profesor Mariana Mihaela Rosca.....	11
Învățăm împreună pentru a deveni cea mai bună variantă a noastră, profesor Delia Dumitrița Palade.....	13
Învățăm împreună (elevi părinți, profesori și voluntari) pentru a deveni cea mai bună variantă a noastră, profesor Andrei Ionuț Barbir.....	14
Învățăm împreună!, profesor Cristina Iulia Barcău.....	18
Triunghiul special, profesor-elev-părinte, profesor Cristina Aurelia Achirei.....	23
Învățăm împreună (elevi, părinți, profesori și voluntari) pentru a deveni cea mai bună variantă a noastră, profesor Carmen Onofrei.....	24
Cum am descoperit această școală, profesor Lavinia Toma.....	25
Cum am găsit școala?, profesor Mădălina Cristina Dombilici.....	26
Cum am găsit eu școala?, profesor Ramona Bolohan.....	27
Cum ar fi să fie....Pașcani !!?, profesor Ștefăniță Chelaru.....	28
Bună dimineața!, profesor Mihaela Georgiana Munteanu.....	29
Învățăm împreună părinți, profesori, elevi și voluntari pentru a deveni cea mai bună variantă a noastră, profesor Andrei Solonaru.....	31
Modalități de integrare a copilului cu C.E.S. în școala de masă, profesor Zînica Lungu..	32
Spectacolul “Vis de copil”, profesor Verginica Mocanu.....	36
Centenar 1918 – 2018, profesor Verginica Mocanu.....	37
Albastru pentru solidaritate, ediția a VI a, 2019, profesor Alina Mihaela Tătaru, profesor Verginica Mocanu, profesor Oana Monica Plaiu.....	39

Special de Pașcani la 42 de ani de existență, profesor Alina Mihaela Tătaru, profesor Cătălin Constantin Condrea.....	43
„Little scientists building and design Europe”, profesor Alina Mihaela Tătaru.....	45
Școala noastră participă în programul „Fiecare copil merită o poveste”, profesor Alina Mihaela Tătaru, profesor Cătălin Constantin Condrea.....	45
Ziua Educației cu specialii de Pașcani, profesor Alina Mihaela Tătaru.....	47
CLUB IMPACT SPECIAL, model de educație prin experiență lideri, Oana Monica Plaiu și Alina Mihaela Tătaru.....	47
Tabăra „Artiștii Speciali”—ediția a II-a, profesor Alina Mihaela Tătaru , profesor Verginica Mocanu.....	52
Voluntariat-implicare și rezultate, profesor Adriana Gîrbu.....	54
Cadouri pentru copiii speciali, profesor Alina Mihaela Tătaru.....	55
Șotronul didactic, profesor Cătălina Roxana Panțâr, profesor Irina Oana Apătăchioae...	56

Cei care ne-au sprijinit în activitatea noastră, cu multe mulțumiri!



Inspectoratul Școlar Județean
Iași



PROINVEST
Unlimited Steel Solutions



**ÎMPREUNĂ PENTRU ROMÂNI,
ÎMPREUNĂ PENTRU ROMÂNIA!**



ROMÂNIA
1918-2018 | SĂRBĂTORIM ÎMPREUNĂ



Drag Partener,

Anul 2019 a fost pentru Școala Gimnazială Specială Pașcani un an cu multe activități frumoase, încununate de rezultate deosebite în care un rol important l-ați avut și dumneavoastră prin sprijinul pe care ni l-ați acordat.

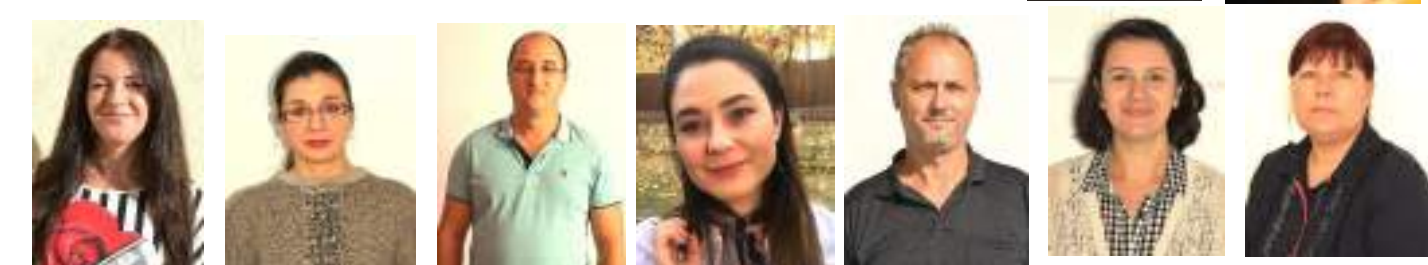
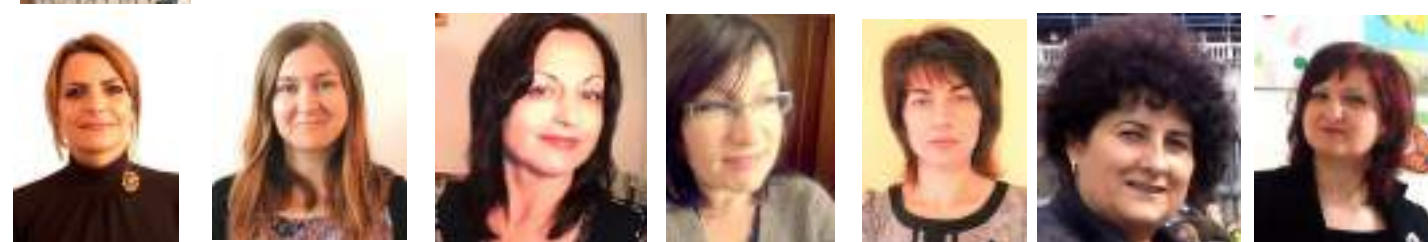
Prin această scrisoare ne dorim să vă aducem un gând de mulțumire pentru ceea ce ați făcut pentru noi, pentru tot ce ați simțit și pentru toate gândurile bune îndreptate spre „Specialii de Pașcani” și pentru strădania lor zilnică de a deveni mai buni.

Cu ocazia zilelor Școlii Gimnaziale Speciale Pașcani vă rugăm să ne acordați onoarea a vă numi Partener „Special de Pașcani” 2019.

Vă mulțumim!

Cu prețuire,

Director, profesor Condrea Cătălin Constantin.





Colectivul de redacție:

profesor Cătălin Constantin Condrea

profesor Andrei Solonaru

profesor Andrei Ionuț Barbir

profesor Raluca Teodora Popovici

ISSN 2068-6765

**ROMÂNIA, CONSILIUL JUDEȚEAN IAȘI, INSPECTORATUL ȘCOLAR JUDEȚEAN IAȘI
ȘCOALA GIMNAZIALĂ SPECIALĂ PAȘCANI**

Pașcani, strada Gării nr. 157, telefon/fax: 0232762562, email: scsp_pascani@yahoo.com, www.scoalaspecialapascani.ro